

LEXIKON ZUR BYZANTINISCHEN GRÄZITÄT

2. Band Α–Ω

1. Teil Α–προσπελαγίζω

ÖSTERREICHISCHE AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN
PHILOSOPHISCH-HISTORISCHE KLASSE
DENKSCHRIFTEN, 326., 352., 417., 494. BAND

VERÖFFENTLICHUNGEN ZUR
BYZANZFORSCHUNG

HERAUSGEGEBEN VON
CLAUDIA RAPP UND CHRISTIAN GASTGEBER

BAND VI/5-8

VERLAG DER
ÖSTERREICHISCHEN
AKADEMIE DER
WISSENSCHAFTEN

ÖSTERREICHISCHE AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN
PHILOSOPHISCH-HISTORISCHE KLASSE
DENKSCHRIFTEN, 326., 352., 417., 494. BAND

VERÖFFENTLICHUNGEN ZUR BYZANZFORSCHUNG
BAND VI/5–8

LEXIKON ZUR BYZANTINISCHEN GRÄZITÄT

besonders des 9.–12. Jahrhunderts

2. Band Α–Ω
1. Teil Α–προσπελαγίζω

Erstellt von

ERICH TRAPP

unter Mitarbeit von

SONJA SCHÖNAUER, ELISABETH SCHIFFER, CAROLINA CUPANE,
JOHANNES DIETHART, MARIA CASSIOTOU-PANAYOTOPOULOS,
ANDREAS RHOBY, WOLFRAM HÖRANDNER,
DOMINIC MERTZANIS, VRATISLAV ZERVAN

sowie von

MANFRED HAMMER, GÜNTHER HENRICH, ROBERT VOLK,
GEORGIOS FATOUROS, JOSÉ DECLERCK, WERNER VOIGT

Wien 2017

VERLAG DER
ÖSTERREICHISCHEN
AKADEMIE DER
WISSENSCHAFTEN

Angenommen durch die Publikationskommission der philosophisch-historischen Klasse der ÖAW:
Michael Alram, Bert Fragner, Hermann Hunger, Sigrid Jalkotzy-Deger, Brigitte Mazohl,
Franz Rainer, Oliver Jens Schmitt, Peter Wiesinger und Waldemar Zacharasiewicz

Bibliografische Information der Deutschen Nationalbibliothek

Die Deutsche Nationalbibliothek verzeichnet diese Publikation in der Deutschen Nationalbibliografie,
detaillierte bibliografische Daten sind im Internet über <http://dnb.d-nb.de> abrufbar.

Diese Publikation wurde einem anonymen, internationalen
Peer-Review-Verfahren unterzogen.

Die verwendete Papiersorte ist aus chlorfrei gebleichtem Zellstoff hergestellt,
frei von säurebildenden Bestandteilen und alterungsbeständig.

Alle Rechte vorbehalten.
ISBN 978-3-7001-7997-9

Copyright © 2017 by
Österreichische Akademie der Wissenschaften, Wien
Satz: Crossdesign Werbeagentur, A-8042 Graz
Druck und Bindung: Totem, PL-88-100 Inowroclaw
<http://epub.oeaw.ac.at/7997-9>
<http://verlag.oeaw.ac.at>

Λ

λααρχικός *auf eine λααρχία* (militärische Einheit) *bezogen*: SB XII 11158,3 etc. (s.II).— WöPap Sup I + III, PHI, RBLG; vgl. λαάρχης/-ία LS, LSSup.

λαβραήσιος s. **λαβουρήσιος**

λάβαστρον, τό *Alabaster*: DelAn II 290,10. DelLex 78,12.— ἀλάβ. LS.

λαβδαραία, ἡ *zweibeiniges Gestell* (mit einem Speer als drittem Bein): SullSieve 6,2. id. LeoTact I 300. -έα eine Wurfmaschine: DeCerTM 225,117; 227,123; 229,150; cf.274sq.

λαβδάριν, τό *zweibeiniges Gestell*: PapVar 53,28 (Mir. Artem.).

λαβδοειδῶς *in der Form eines Lambdas*: ProclTim II 175,15. Hippiatr II 128,5 (λαμβδ. app.).— LS, Stam -ής.

λαβδούτζικος *X-Beiniger*: Byzantina 13 (1985) 824 (Phil. Mon.).

λαβέλλιν, τό (< lat. labellum) *Wanne, Bekken*: CPR VIII 65,18 (s.VI).

λάβελλος, ὁ (< lat. labellum) *Wasserschale*: Archiv f. Papyrusforsch. 44 (1998) 38.40 (s. II/III).— (PB).

λαβιδόω (< λαβίς) *kastrieren*: ἱπάρια KonstPorphMil C 80.112.— (LS).

λαβίπλα, ἡ ? eine Schüssel: Pollux VI 84 schol.— KukBios II 2,97.

λαβίριον, τό *Grube*: CorpGloss III 431,40.— Vgl. λάβριος LS.

λαβίς, ἡ *Löffel* (im liturgischen Gebrauch): GuillCorp IV 271 (ca. 1050). AMess App. II 51 (a.1189). ABatop 15,283 (a.1247). λαβίδα InvPatm 21,31.— (LS, LSSup), Kr, Car, Stam, Tzitzilis 286.

λαβόρα *Ahorn* (< altbulg. avorъ) ? εἶδος δπόρας DelAn II 350,3. λάβωρα PsZon 1284.

λαβουρήσιος, ὁ *Fähnrich*: OikList 115,29; 159,15; 173,29 (Philoth.). λαβαρ. DeCer I 404,4; 408,12.— TLG.

λάβωρον, τό (< lat. labarum) *Standarte, Insignie*: DeCerV I 8,14; II 13,26 etc. KonstPorphMil C 785. DeCer I 641,2. = βλιαρόν (?) CramOx II 184,8 (Choerob.).— L s.v. λάβαρον, TLG; s. λάβωρον.

λαβούτι(ο)ν, τό *Schüssel*: -ια δύο ἐγέμισεν PapVar 31,4.— Mémorial Festugière, Genf 1984, 265; λαβώτι(ν)/λαβούτι(ν) Kuk 279, LexPont; vgl. λαβούτον Tzitzilis 287.

λαβραγορέω *dreist sprechen*: Hesych λ 17. ScholSoph 233,33. λαβρηγ. ScholIID 15 Ψ 474. λαβραγ. *freimütig erzählen*: τι ChristPas 2206.— LS (auch λαβρηγ. Tzetz.).

λαβραγόρης, ὁ *dreister Schwätzer*: M. Syn-cello, Per la restaurazione delle immagini, v.80 (ed.Crimi 1990). -ρας ScholIII Ψ 777. id. IsaacPorphPraeter 82,11.— LS, Tgl, TLG.

λαβράζω *dreist sprechen, schwatzen*: TzetzHist I 746; X 758. TzetzLol 93,22. *stürmen, tosen*: TzetzOd XXIII 33.— LS, Tgl, TLG.

λαβράκιον, τό *Wolfsbarsch, Labrax lupus*: Hieroph I 278.— LS, Tgl, TLG, Kr, Somav (-ι), Stam, TinnFisch 159f., Tzitzilis 288; KukBios V 1,82.

λαβράριον, τό (< lat. labrare, cf. TLL „fer-ramentum labrosum“) *Klammer*: βαλεῖν εἰς τὰ χεῖλη αὐτοῦ δύο -ρια MartNik 262,277. -ίος συσφίξαντες τὰς κνήμας AnBoll 87 (1969) 132.— Vgl. λάβρες L ?

λάβρασμα, τό *Geschwätz*: ScholHes Op. 222 (Tzetz., pl.).

λαβράτον/λαβρατόω/λαβράτωσις s. **λαυρ**.

λαβρευώ *daherplappern*: Hesych λ 31. EustII IV 768,7. (med.) TzetzTheog 423. Hippiatr II 112,21 ? (v.l. λαυρύνεται).— LS, TLG.

λαβρηγορέω s. **λαβραγορέω**

λαβροειδής *stürmisch, heftig*: Viteau 31sq. CodAstr IX 2,115,12; 116,2; 137,7. EustratMet 303,360. Miller: cod. Par. 2661,57v.— Kr.

λαβροθεώρητος Miller: cod. Par. 2661,57v (Lexicon).

λαβρόποτος *unmäßig trinkend*: Hippiatr II 262,26 (λαυρ. ed.).— Vgl. -ποτέω LS.

λαβροστομέω *dreist reden*: JoGeoPant 553. EustII III 868,26. ManasKurtz I 645,309. Miller: Greg. Ant., cod. Marc XI 22,164.— LS, TLG.

λαβρόστομος *sehr geschwätzig*: LChoerChil 877.

λαβυρίνθιος *labyrinthartig*: Ἀρειανικός πύργος Ps.-JoDamPG 95,348B. id. (-θειος) DocIcon 236.— L.

λαβυρινθοπλόκος *ein Labyrinth bildend*: τὰς τοῦ Ἰσοικοῦ βαθυρρόου -κους περιστροφάς HolobOr II 60,22.

λαβύρινθος, ἡ *Labyrinth*: NGregEp 4,57. NGreg I 55,18; 331,13 etc.— Tgl, PB, TLG; LS, LSSup, Stam ὁ λ.

λάβωμα, τό *Verwundung*: JoKan 419. Pradel 73.— Kr, Somav, Stam.

λάβώνω (< λαβή) *verwunden*: JoKan 479. 491.— Kr, TLG, Somav, Stam.

λάβωρα s. **λάβόρα**

λάβωρον, τό (< lat. labarum) *Standarte*: Sozom 396,7. τῆς βασιλείας MethTheoph 28,10.— L s.v. λάβαρον; s. λάβωρον.

λάγαιος ? (< λαγώς) für die Hasen(jagd): κύων Zeros VI 282,15 v.l. (λαγγαῖος ed.).

λαγακαπή ? λ. τὰ κυδωνοζούκουτζα DelLex 78,28.

λαγάνισμα, τό *dünnere Kuchen*: ThStudCatM 7 (p.43).— Vgl. λαγανίζω u. λάγανον LS, LSSup, Tgl, Stam.

λαγαριάζομαι *reinigen, läutern*: AnonMetal 330,16.

λαγαρίζω *aushungern, darben lassen*: HolobOr II 56,31. *läutern*: Alchim 321,3; 322,4. CatAlch III C 6.— LS, TLG, Kr, Stam.

λαγάρισμα, τό *Läuterung*: χρυσαφιού Alchim 333,28.— Kr; Stam -α.

λαγαρόομαι *abgemagert sein*: EustOp 3,73; 220,22. *einer Zeiteinheit ermangeln*: -ουμένη (συλλαβή) EustII II 309,8; -οῦται ὁ στίχος 360,12.— LS.

λαγγάδι(ο)ν s. λαγκάδι(ο)ν

λαγγάς, ἡ *Bucht*: περὶ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης, ὡς ἐπὶ -άδα Jo. Mosch., PG 87,3025D. ἔν τινι -άδι τοῦ ποταμοῦ MartAmor 52,20 = MartAm 16,20. *Schlucht, Tal*: ALavra 43,19,29 (a.1081). AIV 50,44 (a.1101). AXen 4,33 (a.1300). λαγκάς EngPatm 52,78 (a.1089). id. MM IV 17,21 (a.1235). Achiland 22,6,34 (a.1304). τὴν λαγκάν AIV 56,172 (a.1152). ἡ λαγκάδα GuillouKater 18,35 (a.1001/2). id. AIV 61,27 (a.1273). ADoch 10,8 (a.1307). λαγκάς ALavra 97,14 (a.1304); 108,208 (a.1321). id. AIV 79,494 (a.1320); 86,386 (a.1341).— Kr + X 127*, Car, Stam, (PLP).

λαγγεύω *zucken*: DielsZuck 41,2 (cf. p.8).— (LS), Dem, Andr; vgl. λάγγεμα Kr.

λάγγιος (ahd. lang, lat. longus) *lang*: λαγγίαν τὴν οὐρὰν ἔχει Dem. Pepag., Hieracos., ed. Hercher, Aelian p.XXXI (cf. 344,31).

Λαγγοβαρδικός *langobardisch*: Ἰουστινιανός Agath 14,8.— S. Λογγοβαρδικός.

λαγγόνιν s. λαγόνι(ο)ν

λαγγών, ὁ *Zauderer*: cessator CorpGloss.— LS, Tgl, TLG, TLL.

λαγένι, τό *Krug*: CodAstr V 1,167,34.

λαγήνα, ἡ (< lat. lagena < gr. λάγνυος) *Krug*: Trinch 293 (a.1187). λαῖνα Ducas 69,3.— Kr, Somav, Stam, Mpakirtzes 136.

λαγήνιον, τό *Krug*, ein Hohlmaß (ca 8,6 l): Trinch 170 (a.1116). 334 (a.1198). λαγήνιον RobCart XXXVI 84,51 (a.1143). id. AIV 97,48 (a.1421). ALaur 168,7,17 (a.1432).— LS, LSSup, TLG, WöPap Sup II λαγύνιον; PHI, Car, Kr + X 127*, SchilMetrol 118, Stam, Karan, LexPont, KahaneNotes 6 λαγήνι(ον).

λαγίνα, ἡ *Hase*: πτηνόποδες -ῖναι ManasL 171. τρομερά -ῖνα 6107.

λαγίνης, ὁ *Hase*: οἱ πτηνόποδες -ῖναι NChonHi 290,10.

λαγινίδιον, τό eine Pflanze: κυνοκεφάλιον τὸ λ. DelLex 75,20; μασούρα τὰ -ῖδια 79,16. κυνοκέφαλον λαγνίδιν DelAn II 350,2 app.— Langkavel 174,40; vgl. λαγίνη (lat. lagine) André.

λαγίνιον s. λαγήνιον

λαγινίς, ἡ ? eine Pflanze: -ῖδος καρπός Ideler II 263,3 = λαγινίδος κ. ErmAnecd 257.— Vgl. λαγνίς LS.

λάγινος *vom Hasen*: ManasKurtz II 79,26.— LS, Tgl.

λαγκάδα s. λαγγάς

λαγκάδι(ο)ν, τό *kleine Schlucht, Tal, Tal-senke*: AIV 52,210. -ῖν 526 (a.1104). -ῖν MM VI 167 (a.1214). λαγγάδιον AZog 1,26 (a.980). λαγγάδια ALavra 42,45 (a.1081). -γάδιον AIV 10,49,53 (a.996). id. PK 127,147 etc. λαγκάδιον AXen 19,9,42 (a.1322/3). id. ALavra 97,48 (a.1304); 108,801 (a.1321).— Kr + X 127*, Duc, Somav, Andr, Stam, LexPont -ῖν(v).

λαγκαδίτζιν, τό *kleine Schlucht, kleines Tal*: AZog 8,27 (a.1049). AIV 52,529 (a.1104).

Λαγκαδόθεν *von Lankadas her* (bei Thessalonike): JoStaur 370,14.

λαγκάς s. λαγγάς

λαγκεύω (lat. lanceo) *Lanzen werfen*: MaurD II 10,5.— (λαντζεύω ChatzKypr, GianKypr).

λαγκία, ἡ (lat. lancea) *Lanze*: DeCer I 411,17.— LS, Soph, Kr.

λαγκιάριος, ὁ (lat. lancearius) *Lanzenträger*: MalaIT 253,69. λαγκ. Zosim. III 22,2 (Paschoud).— LS, TLG, RBLG, KolWaf 190,192; λαγκ. WöPap Sup I.

λαγκίδιον, τό *kurze Lanze*: -ῖα MaurD XII B 5,6 = LeoProb XII 7. -ῖν DeCer I 429,9.— L.

λαγκιολάτος (lat. lanceola/lanceolatus) *mit lanzettförmigem Muster*: = λογκωτός LydMag 88,24.

λάγκος, ὁ (= λάκκος) *Schlucht*: PapachVie 57,8 ms. *Teich*: Trinch 82 (a.1098). Cusa 412 (a.1116). 526 (a.1142).— Car s.v. λάκκος.

λαγκώνι s. λαγόνι(ο)ν

λάγνος *wollüstig*: sup. -έστατος SchollLyc 48,21. id. GMon 77,18.— TLG, (LS, Stam).

λάγνος *wollüstig*: TheodQuaest 36,25. Balsam II 248B. comp. -εστέρως Eriphan I 361,19 v.l. pro -ιστέρως.— Stam.

Λαγόβαρδος, ὁ *Langobarde*: Simoc VI 10,9. DeCerTM 215,168. DelAn I 322,14. (adj.) *langobardisch*: ἔθνος Simoc VI 10,7. (subst.) Λαγούβαρδοι DeAdmImp 27,30 etc.— TLG; Λαγγ. PB, Λαγγουβ. Car.

λαγόγερος, ὁ ein Tier: λεβηρίς λ. DelAn II 327,13. -ερος DelAn II 335,16.— λαγόγηρος /

λαγώγηρος LS, TLG (Suda), λαγόγερος Tgl (Schol. Luc. ms.), λαγόγηρος (sic!) Kr (Orneos).

λαγοδρόμων *wie ein Hase laufend*: ὄφις VasAnecd 331.— S. λαγωόδρομος; vgl. Λαγοδρομίον/-δρόμον Car.

λαγοκύμιον, τό *Hasenkümmel, Lagocelia cuminooides*: DelAn II 319,5; 340,12; 342,3; 375,21; 419,20. ὁ -ος TestMed 552,6. id. DelAn II 381,14; 386,6.— LS; Stam -ο, Heldreich 47 λαγωκύμινο.

λαγοκυνήγιον, τό *Hasenjagd*: Balsam I 593B.693B.— Kr, Stam -ι.

λαγοκύφη, ἡ ? αἶρας ἄλευρον (cf. Georon 14,7,7) DelAn II 327,22; 452,23.— S. κύφη.

λαγόνι(ο)ν, τό (< λαγών) *Flanke, Lende, Weiche*: τὰ -ια τῶν ἵππαρίων LeoTact I 113 app. λαγόνην (sic pro -ιν) PselPoem 61,23 v.l. λαγκώνη (= -όνι) Sang 36. λαγκώνια 38.— Somav, PankalS, LexPont, KukLao II 351.

λαγόφθαλμος (= λαγῶφ.) „*hasenäugig*“, *unfähig, das Oberlid zu schließen*: PaulAeg II 53,14; 54,7 etc.— LS, TLG, Kr, Stam.

λαγοφονεύτρια, ἡ *Hasen Tötende*: τρίαυνα Eutecn., Paraphr. Opp. Cyneg. 11,17 (ed. Tüselmann, Abhdl. Gött. AW, phil.-hist. NF 4,1, Berlin 1900).— S. λαγωφόνος.

λαγρός (< λαγαρός) *schlaff*: EustOd I 123,8. βλιβρόν: λαγρόν Hesych β 736.— (LS).

λαγώειον, τό (sc. κρέας) *Hasenfleisch*: leporinum CorpGloss III 255,68.— LS -ος.

λαγωικός *für die Hasenjagd*: κύων Achmet 225,23.— S. λαγωνικός.

λαγωκάρδιος *hasenherzig, Hasenherz*: Ke-kaumS 78,21.

λαγωκτόνος *Hasen tötend*: DaphCor 14,23.

λαγωνικός (Λακωνικός + λαγός) *für die (Hasen)jagd, Jagd-*: κύνες MichAttDiat 107, 1435; 119,1661. ScholArK III 4b,50,157e. λαγωνικόν *Jagdhund*: MunCopt 113,16.— Kr, Somav, Stam, LexPont, KukLao I 334; KukBios V 1,394.412

λαγωόδρομος *wie ein Hase laufend*: Miller: cod. Par. 2511,114v (Cyclus decemnovennalis).— Kr -δρόμος; s. λαγοδρόμων.

λαγῶς, ὁ *Hase* (Sternbild): KamAst 3640.— λαγῶς/λαγωός LS, (Kr), Stam.

λαγωπόδαρον, τό *Hasenfuß*: Alchim 328,27.— (Somav), Stam λαγοπόδαρο(v).

λαγωτροφή, ἡ *Hasenfutter*: Bas B 817,18.

λαγώτροφος *Hasen essend*: Philes II 180,111.— Vgl. -φεῖον, -φέω LS.

λαγωφόνος *Hasen tötend*: PlanSprich 17, 28.— LS, TLG; s. λαγοφονεύτρια.

λαγωώδης *wie ein Hase, furchtsam*: LascApol 36.

λάδα, ἡ ? SijpMich 21 (s.VI/VII).

λάδανος, ὁ *Cistrose, Cistus*: PaulAeg II 234,1. Ideler I 390,10. TestMed 554,71. ἡ λ. DelLex 75,15.— (PLP; LS, Stam -ον).

λαδάπανον ? *χελιδονέα* DelAn II 327,8; 351,5.

Λαδικηνός *aus Laodikeia* (in Syrien): οἶνος AlexTrall II 483,31. πολυκάνδηλα λαδικινά EngPatm 50,106 (a.1073). λαδικηνή CatAlch VIII 101.918.1275. ἄγχουσα λαδικινή Alchim 42,11; ἄγγ. λαοδικινή 97,2.— Λα(ο)δ. PB, TLG, WöPap Sup II, PHI, Arch. f. Papyrusforsch. 46 (2000) 119f.; (λαοδικινή Kr).

λαδικόν, τό *Ölfläschchen*: BoissAn IV 390,468.— Somav; Andr, Stam -ό; s. ἐλαδικός.

λάδιον, τό *Olivenöl*: DelAnφ I 430,11; 443,26. CatAlch III N 12. λάδι SchreinFin 82,52.— Kr, TLG, MeyerHu 291, BZ 9 (1900) 405, LexPont, Somav, Stam; s. ἐλάδιον.

λαδωνίς, ἡ *Lorbeer* ? DelAn II 290,8. BoissAn II 400.— LS, DurlDict.

Λαίειος *des Laios*: φόνος Suda λ 36.— Λαίειος LS, TLG.

λαεργέω *aus Stein machen, in Stein hauen*: ἔργα Apocal. Henochi 92,9 (p.39 Black 1970).— Vgl. λαεργής LS, TLG.

Λαερτικός *aus Laerte* (Stadt in Kilikien): -όν (sc. καρπήσιον) eine Pflanze: Galen XII 15. Oribas XV 1,10,28. AëtOI I 101,22.— Vgl. λαέρκιον LS; Λαέρτη(ς), Λαερτίος, Λαέρτιος PB, TLG.

Λαζαριικός *des Lazarus*: πρόσωπον ThStudCatM 28 (p.197).— KumN, Stam; Lazaricus GlossNovum.

λαζαρόω/-ώνω *in ein Leichentuch hüllen*: TheophCont 468,10. AnonHier 981A. AXer 9A,52-53; B,77 (ca.1270-4).— Kr, KukDuc 59, Somav, Pankal, Stam.

λαζάρωμα, τό *Leichentuch*: SchreinFin 82,41. NBertPriest 30,9. Miller: cod. Par. 1585,15 (Menolog. auctore Nic. Call. Xanth.).— Kr, Soph, Somav, AndrArch, GianKyp.

λαζάρωσις, ἡ *Einwickeln in ein Leichentuch*: Χριστοῦ AnonHier 973C.

λάξερον, τό ? *Hustenarznei*: TheophNonn 125 (I p.390).— Vgl. λάσαρον ?

Λαζόθεν *von den Lazen*: EustEsp 50,27.— Vgl. Lazika ODB.

λαζούρι(ο)ν, τό (< pers. lāzuward, arab. lāzaward) *Lapislazuli, Lasurstein*: EpBib 10,1. TheophNonn 143 (I p.448). DelAn I 443,7; II 313,17. Alchim 351,6. ἄζούριον AnonMetal 98,1. λαζ. *blaue Farbe*: CommAratLe 565. Kyran I 18,10. EuangSem I 497. CodAstr V 4,170,22. -ου AnonHier 989A.— Tgl, TLG, Duc, Kr, AndrArch, GianKyp, LexTsak, DucLat (azurum, lazur), REW 4959.

λαζουρός *himmelblau*: TU 133 (1987) 355,39. τὸ -όν CodAstr V 1,182,32.— L -ούριος; vgl. -όρχουος Tgl.

λάζω *treten (gegen)*: τὴν τράπεζαν λάξαντες NChonHi 305,22.— LS, TLG.

λαθασμονίη, ἡ *Vergessen*: Hesych λ 94.— Vgl. λαθασμός LS, Kr.

λαθαστός (< λανθάνω) *zu vergessen*: ScholAeschD 294,25.— Vgl. λαθαστής Kr, Somav.

λάθησις, ἡ *das Vergessen*: ScholLyc 244,14. TzetzBa 789,1. BoissAn IV 390,465.— LSSup, TLG.

λαθιμέμερος *die Sorgen vergessen machend*: ὕπνος EudocCypr 72.— Vgl. λαθικηδής LS, TLG.

λαθίπνοος *Leid vergessen machend*: EustMin 16,50.— LS.

λαθίφθογγος *stumm machend*: θάνατος Apollin. Metaphr. Ps. 114,5 (Ludwich).— LS.

λαθραιογαμέω *heimlich heiraten*: Balsam I 1345A. CheirMet IV 2,p.647 (s.XV).— S. λαθρογ.

λαθραιόδηκτος *heimlich beißend*: τὸ -ον PsOec I 1297A.— S. λαθροδ.

λαθραιοφαγοποσία, ἡ *heimliches Essen und Trinken*: TypKechar 101,1457.

λαθρεία, ἡ *Verborgenheit*: Gloss. Hes. Th. 9 (p.183 Flach).

λαθρηδά *heimlich*: Suda λ 45. TzetzEp 2,12.— LS.

λαθρηδόν *heimlich*: LudwAnek 19,9. JoScyl 127,7. Zonar I 304,21. MillRec II 742D, v.266 (Mang. Prod.). HalkHag 196,30. GregAntEpit 58,12.— LS, Tgl, TLG.

λαθριδίη (adv.) *heimlich*: ProdBasel λ 7 (In S. Nicolaum) = Prodrom 1228 B (λατρ. male).— TLG; LS, Tgl -ιος.

λαθριμαῖος *heimlich*: CorpGloss. CodAstr V 1,207,14.— LS.

λαθριώς *heimlich*: GregNazVita 1507.

λαθρογαμέω *heimlich heiraten*: Balsam I 1344A = RhalPot III 171 v.l. 172.— Vgl. -γαμία L; s. λαθραιογαμέω.

λαθροδακτέω *heimlich beißen*: ElogMich 146, XIII 22.

λαθροδότης *heimlich beißend*: τὴν -ον τοῦ Σαπᾶν ξυνωρίδα VStephJun 110,26. κύνια -ον Zigab I 996D. κυνῶν -δάκτων Nil. ep. I 309, cod. Ottob. gr. 250,32v (= λαθροδάκνος L, ut conit. Allatius).— S. λαθραιόδ.; vgl. λαθροδάκτης/-δήκτης LS, LSSup, L, TLG.

λαθροκακουργία, ἡ *heimliche Übeltat*: Iriarte 7,46 (Th. Stud.). IsSyr introd. κζ.

λαθροκακούργος *heimlich Übles tuend*: ThStudCatM 89 (p.52 MCL). VBasVil 67,6; 85,31; 90,23 (= λαθροκάκ. VBasVes II 93).— L.

λαθροκακούργος *als heimliche Übeltat*: περι τῶν -ως (-ων Iriarte 6,22) ποιούντων φιλίας Pasi- ni, Cod. Taurin. I 409B (Th. Stud.).

λαθροκοιτέω *heimlich beischlafen*: TzetzHist I 444,529,547.

λαθροκοιτία, ἡ *heimlicher Beischlaf*: TzetzHist I 530; III 288.

λαθροπόνηρος *heimlich boshaft, hinterhältig*: CodAstr XI 2,124,9.

λαθροπόρος *geheim*: ἀναζητήσεις ActaBacch 89.— Vgl. -πορέω L.

λαθροπόρος *in geheimer Weise*: ActaBacch 98.

λαθροποτέω *heimlich trinken*: BoinAkol 106,11 = MM VI 80 (a.1091).

λαθροφαγέω *heimlich essen*: ThStudCatM 60 (p.429). 98 (p.709). ThStudCatM 80 (p.18 MCL). MM VI 80 (a.1091). NoctPetrop 40,12. TypPant 47,293. MonMam 277,35. Dmit I 738.— LS, Tgl.

λαθροφαγοποτέω *heimlich essen und trinken*: TypKosm 44,24. TypTheotEuerg 898. 901. NoctPetrop 57,24.

λαθροφάγος *heimlich essend*: BasilPG 31,640B. ThStudCatM 7 (p.41). 68 (p.479). VBasVil 85,30.— LS, L, TLG.

λαθροφορέω ? *heimlich losgehen*: εἶς τι Ps-ChrysPG 60,774,30.

λαθροψίθυρα, τά *heimliches Geflüster*: ποιεῖν NeophSyng II 61,18.

λαθυρίδα, ἡ *Wolfsmilch, Euphorbia lathyris*: DelAn II 390,12; 424,2. οἱ λανθηρίδες DelLex 64,25.— LS λαθυρίς.

λαθύριον, τό (< λάθυρος) *Platterbse, Lathyrus sativus*: Hieroph I 54,193; -ιν II 200. -ιν DelLex 78,19. -ιν DelAn II 354,9; -ι 376,12. -ια TestMed 554,74. id. DrexITraum 321.— Kr, LexPont, Stam, AndrArch; λαθούρι(ον) Duc, Stam.

λαῖβολέω *Steine werfen*: NChonHi 294,17.

λαῖβολία, ἡ *Steinwurf*: NChonHi 525,17.

λαῖζω (< λαός, λαϊκός) *Laie sein, als Laie leben*: DelStyl 97,10. ThStudEp 176,20; 432,33. BenSbornPril 23,18.— Vgl. λαϊκῶ LS, Tgl; λαϊκεύω Stam.

λαιθάργος *heimlich*: δάκνειν EustOd II 111,30.— LS, TLG -ος.

λαιθάργυρος ? ὁ λαθραιός (= λαθραιώς) δάκνων CramOx II 9,19 (Theogn. can.27).

λαιθυράζω τὸ παίζω LudwAnek 55,24; τὸ λυχνεύω 184,11.— LSSup, Tgl, TLG; vgl. λαθα- ρύζω LS.

λαιλαπιστής, ὁ *der einen Sturm hervorruft, Unruhestifter*: ThStudEp 425,21. ThStudCatM 67.— Vgl. λαιλαπίζω LS.

λαιλαποειδής *sturmähnlich, stürmisch*: νόμος GermPG 301B.— LS, TLG -πόδης.

λαϊλαψ, ὁ *Sturm*: JoChrysPG 61,694,46; 64,19,75. TrypCant VII 0 12. ThStudEp 223,13; 371,29. IgnDiacGr 24,3. Cusa 425 (a.1182).— L, Tgl, TLG, Stam, (PB); ἡ λ. LS, LSSup; ὁ λαϊλαψας Kr.

λαιμαργιζός *der Gefräßigkeit*: νόσος -κή BenOkt 279. τὸ -όν *Gefräßigkeit*: VStephJun 148,8.— L.

λαιμαργοαβροδίατα, ἡ *gefräßige und üppi-ge Lebensweise*: MelGal 195,62.

λαιμίδιον, τό *kleines Brustbild*: PetitNotre 119,27.

λαιμίον, τό *Brustbild*: VEutych 48,1474. ScriptOr 49,12. TestBoil 24,120. MichAttDiat 89,1177.1183.1189. AIV 52 B,228 (a.1104). λαμίν APantel 7,20.58 (a.1142). id. MM IV 57 (a.1233). λαιμίον Philes I 430 tit. λαμία ποιεῖν *Gesichter schneiden, Grimassen machen*: ScriptMax 21,106.— L (λαιμίν), TLG, KukLao I 416f., Stam, RBLG, PetitNotre 129-131.

λαιμοκύκλωψ *gefräßig wie ein Kyklop*: λύκοι LChoeChil 62.— (TLG).

λαιμός, ὁ *Brustbild*: PetitNotre 118,19.— (LS, Kr + XII 394, Somav, Stam).

λαιμοτμής *mit abgeschnittenem Hals*: ScholII Π 44.5.

λαιμότμητος *mit abgeschnittenem Hals*: ChristMytCal II 363 = MR VI 132.— LS.

λαιμουργός (= λαιμαργος) *gierig, gefräßig*: LascEp App. I 92.

λαιμοφόριν, τό *Halskette*: ἀργυρόν PapagCheir 545 (a.1409/10).

λαῖνα s. **λαγήνα**

λαιόθεν *von links*: MelGal 239,47; 383,56.

λαιόπους „*linksfüßig*“, *der nur den linken Fuß gebraucht*: ScholPlut 92.— LS, Tgl.

λαῖσα s. **λέσα**

λαίσθη, ἡ (= λάσθη) *Schande*: = αἰσχύνη Suda λ 197.— LSSup, Tgl, TLG (auch λαίσθη).

λαιστός *lästig, unangenehm*: -τόν τὸ ἀχθεινόν Suda λ 201.

λαῖτινον, τό *Kuchen, Fladen*: λάμβανε τέσσαρα -να Bars 63,12; κάτεχε τὰ τέσσα. -να 64,17.— Vgl. λαιτίνος LS.

λαῖτος (lat. laetus) λ. ἀκήρατος· καὶ ὄνομα κύριον Hesych λ 168.— (PB).

λαιφανάτος (< λαῖφος) *zerschlissen, mit beschädigtem Einband*: τετραβάγγελον TestBoilP 146.

λαιφάσσω (= λαφύσσω) *verschlingen*: ἐδέσματα OracSib V 469.— LS, (LSSup).

λαιφόπτερος (< λαῖφος + πτερόν) *von Segeln beflügelt*: ἄκατοι ManasL 3994. σιάφη 6139.

λαίφυρος (= λαιψηρός ?) -ον, τὸ ἀσθενές LudwAnek 55,25; 184,10. id. Suda λ 209.— Tgl.

λαίω (> λλαιόμαι) τὸ βλέπω καὶ τὸ φονεύω LudwAnek 157,15.— LSSup, Tgl, TLG; vgl. λάω LS.

λακάνη, ἡ (= λεκάνη) *Schüssel*: Hesych λ 1, ο 578.— LS, LSSup, TLG, Kr, AndrArch, Karan, Shipp, ChatzKyp.

λακάνιν, τό *Schüssel*: LangeTexts 4,15; 136,3. MunCopt 174,26.— Somav -ι; λεκάνιον LS, (Stam); vgl. λακάνη Kr s.v. λεκάνη.

λακαρικόζον, τό (lat. laquear) *getäfelte Decke*: ScriptOr 93,2. TheophCont 140,13. AngelHodeg 147,203.211. λαγ. HagSoph 486,4.

Λακεδαίμονιακός *lakedämonisch*: πόλεμος TzetzAr II 435,22.— Vgl. -νικός PB, TLG.

λακέντιον, τό (< lat. lactantia/lactentia) *Milchspeise*: μικρόν -τίον Arophth. Patrum IV 72,3 (cf. quae sequuntur μέλι ... βρωμα τοῦ γέροντος) = μ. λακέντιν ArophthNau 13,51 nr.151.— Tgl; DucLat; s. λακτέντον.

λακέρονα, ἡ (etymologiae causa pro λακέροτα fictum videtur) *Thunfisch*: Βλαχέρονας ... ὅτι -αι λέγονται Ῥωμαῖσι αἱ θύναι EtymGudSte 272,10. ScriptOr 242,4 (λακέντια app.).— TLG; λακέροτα/-δα Kr, LKN, TinnFisch 37; lat. la-certa.

λακερούζω *krächzen*: κοροώνη -ύζουσα NDavGreg 692.— LS, TLG.

λακιδιάζω *zerreißen*: VProph 166,2 (pass.).— Vgl. λακιδόω LS.

λακιναρίδιον, τό (< lat. lacinia) *Schuh(lappen)*: λ.: Ῥωμαῖοι ὑπόδημα Hesych λ 203.

λακινάριον, τό (< lat. lacinia) *Lappen, Schuhlappen*: λ. αὐτὸν ὑποζώσας AesP G 21 p.42.— (Kr X 128* -iv).

λακινάριος, ὁ *Hufbeschlag*: ἐδράκαμεν τὸ ἄλογον τοὺς -ίους HungMed 26,1 IIv (s.XV).

λακινία, ἡ (lat. lacinia) *Pferdeherde*: Achmet 187,20 app. NeophElass 337,36. ThielKal 19.— Kr, TLG, Arabant, (PB), λακ'νιά KontLeuk.

λάκισις, ἡ (< λακίζω) *Zerplatzen*: τινῶν ἀποροήξεισι, μᾶλλον δὲ -κίσειν ThStudCatM 29 (p.205).

λάκισμα, τό *abgerissenes Stück, Fetzen (Fleisch), Fleischwunde*: μελῶν -ματα GregNazPG 35, 925B; 37,732A. ThStudCatM 50 (p.362). σαρκός VThStud 297A. GNikLog 1469C. AHG III 350,99.— LS, Tgl, TLG.

λάκκα s. **λαχάς**

λακκάδιον s. **λαγκάδιον**

λακκάς s. **λαγγάς**

λακκευτός *gemästet*: -τοῦ συὸς εὐτραφέστερος NChonHi 647,9.— S. λακκίζω.

λακκιάριος s. **λαγκιάριος**

λακκίζω (< λάκκος) *umgraben*: γῆν EustOp 259,17.— LS, AndrArch, Paspas; KukBios V 1,283.

λακκίζω (< λακίζω, λακάω) *bersten, platzen*: ὁ Ἰσκαριώτης ἀπέθρογε λακκίσας (an λακήσας scrib. ?) KamArs 102. (pass.) „zum Bersten voll sein“, *gemästel sein*: τὰ -όμενα τῶν θρεμμάτων EustOp 229,44.— S. λακκευτός.

λακκίν, τό *Behälter*: LangeTexts 304,11.— LSSup, Kr, AndrArch, Pankal, PankalS, GianKypr -ί(ον).

λακκίον, τό ? (< lat. laquear) *Deckentäfelung*: οἱ τὰ -ία ποιοῦντες (= laecarii/laquearii) Bas A 2493,17.— S. λακαριόν.

λακκίσκος, ὁ *Zisterne*: LXX Iudith 7,21 v.l. pro λάκκος.— KumN.

λάκκισμα, τό *Grube, Graben*: παντοῖα -ματα SullSieg 11,7. λάκκισμα(v) *Anlegen von Gräben*: SchreinFin 21,4; 62,3,6; App. VII 1.6.— Somav, Paspas.

λακκοειδής s. λακκώδης

λακκόσταμα, τό (< λάκκος + στάμα) *stehendes Wasser, sumpfiges Gelände*: AIv 29,22 (a.1047); 45,25,27 (a.1090-4); 52,455,530 (a.1104); 70,42 (a.1301); 86,62 (a.1341).

λακκοφόρος *der die Grube erträgt*: Δανυήλ EustrHeirm 222,25.

λακκώω (-ώνω) *aushöhlen*: λελακκωμένη κεκενωμένη Hesych λ 589. λάκκωσεν (sic!) Alchim 392,17.— LS, (LSSup), AndrArch.

λακκώδης *grubenartig*: τόπος ScriptOr 242,3. id. RystMat 197,19. ScholOpp Hal. 2,527; 4,653. λακκοειδής ScholIID 24 H 341. Miller: cod. Marc. XI 22,77v (Mang. Prod.).— LS, Kr.

λάκκωμα, τό *Senke, Mulde*: PK 29.133. gen. -άτου 387.— Dem.

λάκον, τό (< kopt. lak) ein Hohlmaß: CPR VIII 85,20 (s.VII/VIII). KlostLondIV 88,124 (s.VII/VIII).— Vgl. λάκ(ον) WöPap + Sup I+III, PHI.

λακταρίζω *ausschlagen, um sich schlagen; zappeln*: LeontSym 155,23 v.l. pro λακτίζω.— Kr (s.v. λαχτ.), Somav, LKN, RohlfS, Karan; λαχτ. LKN.

λακτέα, ἡ *Fußtritt*: DragPar 60. Ecloga 928. -αία JoAnt II 150. id. ChronMur 1209B. λάκταια ? EtymGud 362,10.— L (-αία/-ία), Kr, AndrArch.

λακτένιον, τό (lat. lactens) *Spanferkel*: Hieroph I 573.628.682. Ideler II 267,20. Seth 121,8 v.l. HippiaTr II 133,26.— LexByz 306; Kr -ένδον; λαχτένδον Somav; s. λακέντιον.

λακτεντόπουλον, τό *Spanferkel*: Seth 121,8.

λακτενοχοιροκοριοβουτραγοσφάγος *Ferkel-, Schweine-, Widder-, Rinder- und Ziegenbockschächter*: KonstRhodMatr 624,7.

λακτική, ἡ (sc. τέχνη) *Kunst des Tretens (Stobens mit dem Fuß)*: EusPraep I 284,19.— λακτιστική LS.

λακτικῶς *mit den Füßen (tretend)*: PapSyl 26,8. KnösHerakl 100 app. LexGregCas 286,8. CramPar III 22,6.— Tgl.

λάκτισις, ἡ *Fußtritt, Tritt*: TR 27. Ephr 767. EphrPat 9720. SymLeit I 105,9.— Stam.

λακτισμός, ὁ *Fußtritt*: MartAmor 32,19. ManasL 6062.— LS, TLG.

λακτιστικός *tretend, ausschlagend*: Bas A 953,25.— LS, Stam.

λακτοκονία, ἡ ? ἡ θυμελέα DelLex 78,15.

λακτοπατέω *mit dem Fuß treten, straucheln lassen*: τοῖς πειρασμοῖς DragPar 58,3.— Kr, Stam; vgl. λακπατέω LS, Tgl, TLG, Shipp.

λακτούκα, ἡ (lat. lactuca) *Lattich, Kopfsalat*: ἡ θριδακίνη DelLex 77,29. DelAn II 351,8 app.— TLG; Stam -ούκη.

λαγκῆς s. λαχῆς

λακωνισμός, ὁ *lakonische Redeweise*: TheophylEp 117,3. EustII I 640,26. MiChonEp 167,3. *Nachahmung der Lakedämonier* (von der Geißelung): ἐκούσιος LeontPatr 27,14.— LS, LSSup, Tgl, TLG, PB, RBLG, Somav, Stam.

λαλάγγιον, τό *flacher, runder Kuchen; Pfannkuchen*: FontMin II 121,29. AASS Nov III 534F (V. Laz. Gales.). -γγιν ScholArK III 4b,44,138c. κελέγγιον TzetzAr III 739,1.— LS, Kr, AndrArch, LexPont.

λαλαγή, ἡ *Ruf, Schrei*: Hesych λ 230. Io. Philop. Opif. 207,25 (Reichhardt).— LS, LSSup, Tgl, TLG, RBLG, (Λαλάγη PB).

λαλάγημα, τό *Schreien*: AnLaur 231,74.— LSSup.

λαλήεις *sprechend*: GregAntKam 303.508.— Vg. λαλόεις LS.

λαλησίγαιος *die Erde erdröhnen lassend* ? LudwAnek 659,26.— Vgl. ἐννοσίγαιος, κνησίγαιος LS.

λαλητέος *zu bereden, zu rühmen*: CramOx II 50,29 (Theogn. Can.). -έον (*es ist*) *zu sprechen*: Orig., PG 12,1600B. ACO I 1,7,144,40.— LS, Tgl, TLG.

λαλητικός *sprechend*: Staab 41,38 (Didym.). CosmGr 77,16.— LS, TLG, RBLG; KumN -ῶς.

λαλία, ἡ *Rede*: PsalmKat II 173,2 (Didym.). *Geschwätz*: = φλυαρία ScholArK I 3,1,182,931. -ία γὰρ ἡ φιλαγογία καλεῖται Theod. Cyr., In Isaiam 9,58 (SC 295).— TLG, Kr (s.v. λαλιά), LexPont; λαλία LS, Somav, Stam.

λαλικός *geschwätzig*: GregNazEp I 67. GregRef 3,7.

λαλῖς, ἡ *Stimme*: PoetOtr G 6,32. PoesSal 160,47; 164,27.— L.

λάμα s. λάμνα

λαματίζω s. λαμματίζω

λαμβάνω *Schläge (eine Wunde) erhalten, getroffen werden*: λίθῳ λαβῶν ἔπεσεν MalalT 355,21.

TheophCont 862,13. LGram 118,10 etc. Hippiatr II 282,11; 297,3.— (LS, LSSup, L), TLG, Kr, KukBios III 130, (Car, Stam).

λαμβίκος, ὁ *Destillierkolben*: CatAlch G 15. Alchim 333,15.20. λαμπ. Alchim 332,17.— λαμπ. Stam; s. ἀλαμπ.

λάμια, τὰ *Vertiefungen*: τοῦ ὕδατος PK 674. πολυχώρητόν τι ἀντροῶδες PsZon 1284.— LS; ἡ λάμια Karan; vgl. lama Nierm, REW ?

λαμία, ἡ (< lat. lamina ?) *Blattgold* ? ὁ κόμης τῆς -ίας OikList 113,35 (Philoth.).— Psaltes 87; wohl nicht gleichnamiger Ort, der seit dem 9. Jh. Zetunion hieß (TIB I 283).

λαμία, ἡ *Gefräßigkeit*: SynaxCpl XXXIX. CosDam 66,14.16 (cf. Salva 315).— Vgl. Λάμια LS, TLG; λάμια Stam; lat. lamia.

λάμνα, ἡ (< lat. lamina) *Schriftzeile*: γράφειν τὴν -αν CodAstr IX 2,141,6. ποιεῖν 10.

λαμνατίζω *abtönen*: βάθη AndrCret 1276D. λαματ. MaasLex 63.— Traditio 10 (1954) 502-511; KahAbend 374,28; s. ἐκλαμνέω.

λάμνα, ἡ (lat. lamna) *Plättchen, Lamelle*: BasA 1034,6. αὐροχάλκω Hippiatr II 56,15. κασιτερίνη Hippiatr II 98,10. *Stange, Balken*: = μοχλός DelStyl 45,25. = ὄχεύς SchollLuc 26,10. (*Kerzen*)*ständer*: κηρία ... ὄσαπερ ἡ χαλκῆ λ. πέφυκεν ὑποδέχεσθαι TypKosm 24,9. εἰς -αν ἀοργῶν ProdPoesies 40. -αι τῶν τέμπλων TypKechar 109,1595. ABator 15,174 etc. (a.1247). λάμια *Streifen, Saum*: = μαργέλλωμα καὶ σύρραφης MaasLex 63. *Plättchen, Blech*: γράφον εἰς λάμναν σιδηρῶν DelAn I 643,2 = CodAstr III 43,2.— LSSup, TLG, Daris, Duc, Somav, Stam, ArethKug 263, PetitNotre 144, ADoch p.135, Blaise I+II, REW 4869, Binder 207.

λαμνίν, τό (< lat. lamna) *glühendes Eisenplättchen*: λαβὼν λ. ἔχρισε τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν ὄψιν, ἕως οὗ ἐξέκαυσεν αὐτὰ ArophthNau 12,68 nr.37.— LSSup, TLG, Soph -ίον; (λαμνί LexTsak, KontLeuk).

λαμνοειδής *platt, flach*: σχῆμα TheophylEp 135,9.

λαμνόν, τό *Plättchen, Blech*: εἰς -ὸν κασιτήρινον TestSal 57*,1 app.

λαμπάδα, ἡ (< λαμπάς) *Fackel*: MillLex 259,143. *Lampe, Kerze*: Arranz 247,21. CodAstr VIII 2,174,26.— Kr (s.v. λαμπάς), Somav, Stam; lat. lampada.

λαμπαδάριος, ὁ *Kerzenträger, Leuchterträger*: GregRec 225 (a.602). DarRech 552,16; 559,15b. PachF II 377,23. PsKod 190,5; 191,10 etc.— LSSup, L, PHI (Inscr.), TLG, RE XII 1,563; Kr, Kleis, PLP, StudLex 24, Dem; lampadarii DucLat.

λαμπαδεία, ἡ *Fackelzug*: LudwAnek 211,31.— LS, PHI (Class. Inscr.).

λαμπάδευμα, τό *das Leuchten*: MillRec II 769B v.93 (Mang.Prod.).

λαμπαδεύω *eine Lampe anzünden, leuchten*: HomVirg 43,1.— LS, TLG.

λαμπαδηδρόμος *des Fackellaufs*: ἀγών MiChon I 94,17.— Vgl. -δρομία, λαμπαδοδρομικός LS.

λαμπαδηφορία, ἡ *Fackeltragen*: Hesych δ 15. PsChrysPG 55,653,7.— LS, TLG, Stam, Hoven 199; s. -οφορία.

λαμπαδιανάπτης, ὁ *der die Fackeln entzündet*: LascTheol 104,166.

λαμπαδικός *mit Fackeln*: δρόμος TzetzAr III 740,2; ἀγών 740,1; id. 1022,9. id. ScholArK III 1b,1087b.— LS.

λαμπάδιον, τό *Schale für eine Lampe* ? ὄργανον ὡς τρουλλίν DelAn II 327,16.— LS, (Kr, PB); λαμπάν GianKyp.

λαμπαδοθέτης, ὁ *der die Fackel aufstellt*: τοῦ οὐρανίου καὶ ὑπεργείου φωτός PsChrysPG 61,767,55.

λαμπαδουργός *Licht machend*: EustrHeirm 346,24.

λαμπαδούχημα, τό *Fackeltragen, Leuchten*: φωσφόρον EustDam 535A.

λαμπαδουχικός *mit Fackeltragen*: ἀγών TzetzAr III 1022,6.— KumN.

λαμπαδοῦχος, ὁ *Leuchter*: ἀοργός ABator 12,21 (a.1216).— (LS, L adj.).

λαμπαδοφορία, ἡ *Fackeltragen*: Theodoret PG 80,1708. ἀγούπνοις -ίας ETornDisc 102, 27.— S. -ηφορία.

λαμπαδοφόρος, ὁ *Fackelträger*: PassEusig 218 v.l. EustII II 21,3. *Träger des Leuchters*: PsKod 339,149. (adj.) *flammend*: ἀστραπῶν λαμποδοφόρων (sic) PsChrysAdor 752.— LS (auch -ηφόρος).

λαμπαδώδης *wie eine Fackel, fackelartig*: ἄστρον Zonar II 221,19.

λαμπάς, ἡ *große Kerze*: τὸ κηρίον, ἤγουν ἡ λ. DeCerV I 59,28; 123,19 etc. ein Sternbild: τὸ ἄστρον τῆς λαμπάδος (in mense Februario) Hieroph I 151.— (LS, LSSup, L), TLG, Kr, Stam.

λαμπέτης, ὁ *Brandstifter* ? τύραννος βίαιος, ληστής, λ. χρηματίσας ManasArist I δ 68.— (LS, Tgl, TLG, PB, PLP); s. λαμπρόν.

λάμπη, ἡ (altruss. lamba < karel. lambi, finn. lampi) *Teich*: MM IV 3 (a.1228). 17 (a.1235). 150 (a.1265).— Vasmer II 455; s. λαμπίδιον, πλησιολάμπη.

λαμπήδιον, τό (*kleine*) *Lampe*: HagNik I 362,8.

λαμπηδόφως *mit hellem Licht*: -όφωτας αὐγάς Melit 996.— Vgl. λαμπαδόφωτος KumN.

λαμπηνή, ἡ *astrologischer Terminus*: Kam-

Ast 130.1180.1717.— LS, L, TLG, Tgl -ήνη; (lampena/-nae TLL).

λαμπηφόρος *leuchtend*: VEudok 34,15 = λαμπαδηφόρος, λαμπαδοφόρος.

λαμπίδινον, τό (< lat. lapicidinae/lapicidinae) *Steinbruch*: ἀπὸ πόρου -κίων ἤτοι λατομίων Bas B 2038,31.— Vgl. Λαπιδαρία(ς) PB.

λαμπίδιον, τό *Teich*: MM IV 245 (a.1269).— S. λάμπη.

λαμπικός s. **λαμβικός**

λαμπραυγής *hell leuchtend*: ἡμέρα ManasL 34. ἦλος ManasArist I γ 21. id. PoemAstr I 178. PoemMor 446. TurBrit 46 (post a.1335).— LS, TLG.

λαμπρειμονέω *leuchtende Kleider tragen, glänzend gekleidet sein*: DarEp II 60,10 (Sym. Mag.). AASS Nov IV 239C (V. Thomaidis). Suda λ 94. AttalP 96,15. EustOp 187,25; 324,19. Balsam I 969D.— LS, TLG.

λαμπρειμονία, ἡ *leuchtende Kleidung*: NChonHi 54,66 v.l.; 477,76; 532,8. λαμπροειμ. NChonPar 73.

λαμπρειμοσύνη, ἡ *leuchtende Kleidung*: GregAntEpit 180,30. GermII 271,1.

λαμπρείμων *leuchtend gekleidet*: Hesych λ 265. LudwAnek 667,10. GermII 227,40.— LS, (Stam).

λαμπρένδυτος *leuchtend gekleidet*: ChristMityl 136,92.

λαμπρία, ἡ *Leuchten*: Hesych φ 1134. EpimHom II 326,22 ms.

λαμπρόβιος *herrlich lebend*: HeliodCom 69,7. DioskAphr (PMasp I 67097F,22). lautus CorpGloss.— LS, TLG.

λαμπρόβουλος *von glänzender Klugheit*: = ἀγλαόμητις Hesych α 598.

λαμπροδόμητος *glänzend erbaut*: μονή ManasL 6180.

λαμπροδότης, ὁ *Lichtspender*: Χριστός AnHier V 166,5 (Sophron.). τῆς ποίμνης VSymbomp 101,27.

λαμπρειμονία s. **λαμπρειμονία**

λαμπρόθρονος *auf einem leuchtenden Thron sitzend*: Ἄρτεμις EustII II 79,3.

λαμπροκόσμητος *prächtig verziert*: πέπλος Miller: cod. Marc. XI 22,85r (Mang. Prod).

λαμπρολογέω *glänzend sprechen über*: γένος καὶ πατρίδα EustMak 143,18f.

λαμπρομοιρία, ἡ *leuchtender Abschnitt* (im Tierkreis): PoemAstr II 237tit. 249 etc.— LS, TLG.

λαμπρόμορφος *von glänzender Gestalt*: εἶδος JoStaur 357,11.— Kr.

λαμπρόν, τό *Feuer*: LeontSym 147,3. LeontJo VIII 64. Hippiatr II 73,25. *griechi-*

sches (flüssiges) Feuer: Naumach VI 56. SylTact 53,8. PraecMil I 151. τὰ -ά *glühende Kohlen*: CyrScyth 137,7. LeontSym 145,7 etc. LeontJo L 54. *Feuerbrände*: ChronPasch 725,17.— Tgl, TLG, Kr, Duc, LeontJo 553.620, ChatzKypr.

λαμπρόπιστος *herrlich treu*: = ἀγλαόπιστος Hesych α 606.

λαμπροποιέω *strahlend machen*: -ποιούσι GMon 348,19 f.l. pro λαμπρόν ποιούσι.

λαμπρόπολις, ἡ *glänzende Stadt*: Νικαέων LascNic 5,9; 14,7.

λαμπροπορφυροστόλως *im leuchtenden Purpurkleid*: Meles 4.

λαμπρόπους *mit glänzenden Füßen*: = φαινόπους Suda φ 174.— LS, TLG.

λαμπροπρεπής *auf glänzende Art*: ChristPas 892 v.l. JÖB 51 (2001) 275,74 (Th. Lasc.).

λαμπροπρεπῶς *auf glänzende Art*: HolobEnk 188. -έστερον ProdPoèmes 347,216.— KumN.

λαμπροπρόβλητος *leuchtend hervorgebracht*: θεά VNicollamb 428.

λαμπροπυρεῖον, τό *leuchtende Räucherpfanne*: τῆς Ἀρτέμιδος HagNik I 337,21.

λαμπροπυρσόμορφος *von strahlend feuriger Gestalt*: ChristPas 2055.

λαμπρόσπορος *von glänzender Herkunft*: αἶμα καὶ γένος ManasL 6602.

λαμπροστήμων *mit glänzenden Fäden, glänzend gewebt*: πέπλος ManasArist II 220.

λαμπροστόλιστος *glänzend geschmückt*: ἡμέρα ManasL 6477. EustManas 319,514. Miller: cod. Marc. XI 22,35v (Mang. Prod.).— Stam.

λαμπροστομέω *mit heller Stimme singen*: παιᾶνα GregOx 220,76.— Vgl. λαμπρόστομος GianKypr.

λαμπρότοξος *mit glänzendem Bogen*: PselPhil I 48,68.— LS, TLG.

λαμπροτράπεζος *eine prächtige Tafel haltend*: ἀνήρ TzetzAr III 726,13.— LSSup, KumN.

λαμπρούτζικος *ziemlich strahlend*: ἀστήρ KamAst 805. ἀστέρες 1466.

λαμπροφαίνω *hell glänzen*: PsMeth II 81,13.

λαμπροφάνεια, ἡ *Lichterglanz*: VElia 1558 codd. (pl.).— KumN.

λαμπροφανέω *hell strahlen*: Miller: cod. Par. 1193,32r (Th. Lasc.).

λαμπρόφανος *hell strahlend*: -φανώτατον HagEugR 308,1133 (Lazarop.).

λαμπροφανῶς *hell strahlend*: NPaph 341A. DelStyl 219,20. JoanMnem 284. VJoChrys 303,1. MR II 712 etc.— LS, L, Soph -ής.

λαμπροφεγγίδα, ἡ *Fackel*: = δαδίων DelAn II 327,18.

λαμπρόφθαλμος *mit strahlenden Augen*: Ps-Herod 142.— LS.

λαμπρόφθογγος *von glänzender Rede*: κήρυξ ProdRhod 3,342.

λαμπροφλόγεος *mit leuchtender Flamme, hell flammend*: πύρ CodAstr IX 2,162,1.

λαμπροφόρος *leuchtend gekleidet*: AHG I 48,196.— L -ος.

λαμπροφωνέω *hell tönen, mit klarer Stimme rufen*: JoGeo 277,15. PselTheol I 75,58. Sbord-Fable 178.— Vgl. -νεύομαι LS, TLG.

λαμπροφωνία, ἡ *klare (helle) Stimme*: PhotBib 493a27. Melit 109.— LS.

λαμπρόφωτος *mit glänzendem Licht, hell strahlend*: ἥλιος JoStaur 338,20.— KumN.

λαμπροχίτων *mit prächtigem Gewand*: ἄβροχίτων λ. LexGreg 145,3 = LexGregCas 256,2.

λαμπρόχρους *mit leuchtenden Farben*: Ἱουίς EustII I 616,24.

λαμπροψυχία, ἡ *prächtige Seele, Großherzigkeit*: Albumas 251,10. ManasL 6179.— Vgl. -όψυχος LS, Tgl, TLG.

λαμπρουσμός, ὁ (< λαμπρύνω) *Glänzendmachen, Verherrlichung*: NPaph 32A. HalkSaints 115 (N. Paph.). TzetzII Σ 622. JoSyrop 11,20.

λαμπτήριος *leuchtend*: JoSyrop 10,28. Michon I 274,4. τὸ -ιον *Leuchten, Glanz*: Melito fr. 8b,1 (SC 123). BasilPG 31,1460C.— (LS), TLG.

λαμπτηρουχέω *eine Leuchte halten, leuchten*: ManasL 120. ManasRede Ep II 9.

λαμπτηρουχία, ἡ *Tragen des Lichts, Leuchten, Lichtstrahl*: ἄπλετοι -ία ArsenAnaer 37 (cf. p.799). σοστικάι -ία TzetzAlleg 456. φωτὸς -ία TzetzTheog 72.— LS.

λαμπυρίς, ἡ *Leuchtkäfer*: CorpGloss. Kyran III 26,1.2. (adj. ?) κατὰ ... -ίδων ζώων NByzIsl 54,290 = Zigab III 1348A.— LS, TLG, Tgl, (PB), AndrArch, Shipp, Stam, TLL; (Kr), Somav -ίδα.

λαμυρεύομαι *schwätzen*: EustOp 259,79.

λαμυρία, ἡ *Gewandtheit (der Rede)*: Timar 978. EustMin 144,18; 204,59. *Geschwätzigkeit*: EtymMag 555,55.— (LS, LSSup), Tgl, TLG.

λαμυρότης, ἡ *Gewandtheit (der Rede)*: Greg-AntEpit 64,12. NChonHi 229,53. AthChatzik 5,15. AnHier IV 194,14. ThMetDem XXIX 2 ms. (ed. male corr. λαμπρ.).

λαμυρῶς *redegewandt*: PselTheol 98,20. EustOp 350,91. GeorgTorn 134,2. NChonHi 210,73.— (L), Tgl, TLG.

Λαμωτάριον, τό Weinmaß aus Lamotis (in Isaurien): PHorak 21,13 (s.V).— Vgl. Λαμωτίς PB, TLG.

λάνα, ἡ (lat. lana) *Wolle*: τὰ δύο ἐκ μετάξου καὶ τὰ ἕτερα λάνα Trinch 532 (a.1251).— Andr-Arch, KontLeuk.

λανάρι, τό (< lat. lanarius) *Krempe, Wollkamm*: BZ 2 (1893) 578.— Kr, LKN; s. ληνάριος.

λανάτι(ο)ν, τό *Wollkleid*: -ια SarPap 21,5 (s.V/VI). -ιν SB XVI 12249,13 (s.V/VI).— Wö-Pap Sup III, WKopt, Daris, PHI.

λανάτον, τό (< lat. lanatum) *Wollkleid*: DiethLex 82,15 (s.VII).— Daris, PHI, WöPap Sup III, (TLG), Kr, Duc, L (-ος), AndrArch, Rohlf.

λανατουργός, ὁ *Hersteller von Wollkleidern*: PMert I 42,6 (s.V).— RBLG.

λανθαστικός *vergessen machend*: Suda ε 2441.— λαθ. Somav.

λανθιάριον, τό ? *Koriandersamen*: Mun-Copt 168,57.

λανόν, τό *Keller*: Trinch 283 (a.1182).— Car; ληνό LexPont; s. ληνός.

λανός s. ληνός

λαντζόνιον, τό (< ital. lancione, mlat. lanzonus < lat. lancea) *Lanze, Speer*: MM IV 257.259 (a.1307?).— Kr -ιν; λαντζούνι Somav.

λάντζουρον, τό *kleines Messer, Stichel* ? ἔπαρον λ. καὶ ἰστόρισε μίαν βασιλίσσαν ὀπισθεν εἰς ἔν κάτοπτρον DelAn I 460,16.

λάξ, ὁ (?) *Fußtritt*: λαξίν καὶ δάγμασιν VPhilAg 329. δάγμασιν ἢ λαξίν 343.— LS (adv.).

λαξαμέντον, τό (lat. laxamentum) *Erleichterung, Nachlassung, Aufschub*: FontMin II 19,91; IV 167,984. Bas A 1680,4. λαξάμεντον FontMin VIII 275,17. id. SubGron IV 76,8. id. Zepos IV 504 ξε.

λαξατίβος s. λασατίβος

λάξευμα, τό *Steinmetzarbeit*: BasilMin 12,25. ManasEkphr 74,8. LampsEpi 6. ΚυρTyp 88,16.— LS, TLG, Kr, Stam.

λάξευσις, ἡ *Behauen des Steins, Steinmetzarbeit*: LampsEpi tit. Diodor. 1,63 app. (I p.86 Dindorf).— LS, Stam.

λαξευτήριος *zum Behauen von Steinen*: ὄργανα AnnaR 128,77.— LS, LSSup, L, Tgl, TLG, Duc, OrITraul -τον.

λαξευτικός *für die Steinmetzarbeit*: σίδηρα Hesych κ 1953. -ή (sc. τέχνη) *Steinmetzkunst*: Jo. Philop., CAG XIII 3,285,7.— LS, Tgl, TLG, OrITraul, Stam.

λαξευτικῶς *durch Behauen des Steins*: LampsEpi tit.

λάξευτρον, τό *Steinmeißel*: HolobEnk 179.— Vgl. -τήριον LS, L.

λαξιμάριν, τό *Tuch*: MunCopt 174,40.— S. ἀλλαξιμάριον.

λαξοϊκός s. **λαοξικός**

λαξολατόμος, ὁ (λαξόος > λαξός + λατόμος) *Steinmetz*: POxy LXIV 4441, III 1; XII 2,18 (a.315/6).— Vgl. λαξός TLG, PHI (Pap.).

λαξπάτητος *mit Füßen getreten*: κάρα δράκοντος PoetOtr I 4,9.— LS, TLG.

λαοδάμας *das Volk bezwingend*: φόβος Eust-Pind 13,16.— LS, (PB); vgl. λαοδάμων KumN.

λαοδόμος, ὁ *Steinmetz*: JoGaz 241,499 (Paul. Sil.).

λαοθαμβής *das Volk in Erstaunen versetzend*: JoGeoHym 78,12.

λαόθε *von den Leuten aus*: BlemCarm 113,42.

λαοκτόνος *das Töten des Volks betreffend*: τρόπαιον TheodosDiac 830.— KumN.

λαομάκαιρα *vom Volk gesegnete*: JoGeoHym 78,12.

λαομουλτοσυστάτης, ὁ (< λαός + μουλτος < tumultus + συστάτης) *der das Volk zum Aufruhr veranlaßt, Volksaufwiegler*: PselPoem 21,172.— Vgl. μουλτος L, Soph.

λαονίκης, ὁ *Sieger des Volkes*: GebGur 100,15.— Vgl. Λαονίκη/Λαόνικ(ι)ος PB, PHI (Class. Inscr.), TLG, PLP.

λαοξικός *zum Behauen der Steine*: Vett. Val. 10,35 cod. (Pingree). διαβήτης ScholIII B 765d. λαξοϊκός EustII I 534,2.— L; λαοξοϊκός LS, TLG, OrITraul.

λαοξός, ὁ (= λαοξόος) *Steinmetz*: CramOx II 378,3 (Theogn. Can.). NeophSyng IV 119,82.— PHI (Pap.); vgl. λα(α)ξός LS, OrITraul.

λαοπαίκτης, ὁ *Volksverführer*: Bas B 1270,20.

λαοπλανής *das Volk täuschend*: πνεύματα PsalmKat I 191,14 (Didym.). id. EusPG 24,697B.— L, TLG; vgl. -πλάνος LS, L.

λαοπλανία, ἡ *Täuschung des Volkes*: Damasus, PO 15,283,9.

λαοπλήξ Herodian I 46,5; II 740,38.— TLG.

λαοσυνακτάτον, τό Amt des λαοσυνάκτης: Balsam I 73A.

λαοσυνακτέω *das Volk sammeln (aufwiegen)*: Malak I 40,24.

λαοσυνάκτης, ὁ *Volksführer*: EustOp 15,68. *Volksaufwiegler*: -άκτου καὶ στασιαστοῦ KekaumS 146,6. -άκτας καὶ λαοπλάνους MeyerHu 164,26. *Ordner in der Kirche, Küster*: NStethVi 110,22 (cf. EO 28 [1929] 442-3). GuillCorp IV 407 (ca.1050). TypPant 75,782; 79,818. AStag I 33 (a.1163). DarRech 539,29; 545,34. Dmit I 165sq. λαοσυνάκτης AProdB 8,70 (a.1328?); 16,23 (a.1299?); 41,31 (a.1313). id. MM II 257sq. (a.1395). id. AMet 15,4 (a.1422/3; an nom. propr. ?).— Tgl, DarRech 603, PLP, Kleis, (KumN), Stam.

λαοσυναξία, ἡ *Volksauflauf*: Malak I 72,10. JusCan 1004C.— Kr.

λαοσυνάπτης s. **λαοσυνάκτης**

λαοῦρος s. **λαῦρος**

λαοχαρής *das Volk erfreuend*: JoGeoHym 78,12.

λάπα, ἡ Schimpfwort für eine alte Frau: τὴν ἀτάσθαλον λάπαν TzetzAr I 210,11.— (Stam).

λάπαθα, ἡ *Sauerampfer, Rumex acetosa*: ScholOd I 190,28.— λαπάθη LS.

λάπαθος, ἡ *Sauerampfer, Rumex acetosa*: Hippiatr II 153,5.— LS.

λαπάτζας, ὁ (< pers. lapāca) *Obergewand (Mantel) hoher Würdenträger*: PsKod 219,12,18.— Hemmer 31, Kühnel 155, ZRVI 34 (1995) 143-156.

λάπατον, τό (= λάπαθον) *Sauerampfer, Rumex acetosa*: BlemMed 64,3. DelAn II 350,3; 383,25; 454,16. λάπτα DelLex 78,17. id. DelAn II 351,8 app.— Kr, LexPont; Andr, LKN, Tzit-zilis 295 -o.

λαπίνα, ἡ eine Fischart (Lippfisch?): φυκίδες· αἱ -ναι ScholOpp Hal. 1,126. Hieroph I 129; II 276 = III 281. DelAn II 486,13.— Lex-Pont, LexTsak.

λαπίνη, ἡ *gedeckter Wagen, Planwagen*: AASS Oct X 755C (Pass. Arethae). LudwAnek 163,20. Suda λ 116. λαπήνη MillLex 270,410.— TLG; λαμπήνη LS.

λάπτα = λάπαθον DelLex 78,17. DelAn II 351,8 app.

λαργετζίων, ἡ (lat. largitio) *Spenden-(kasse)*: λαργετζιόνων SubGron IV 76,10. λαργισ-τζίωνες Bas B 37,1.— λαργιτίων LSSup, L, TLG.

λάργον, τό (< lat. largus) *weites Hemd, Bluse* ? λάργα τρία Trinch 325 (a.1196).— Car, Menas-Glos.

λαρδίον, τό (< λάρδος < lat. lardum) *Pökel-fleisch, Speck*: AnonTraum 362,206. -ίν Leont-Sym 158,10. id. KonstPorphMil C 146. id. NChonPar 661. -ί DelAn I 536,21.— L, TLG, Kr + XIV 392, Somav, Stam, REW 4915, Binder 208; KukBios V 1,63f.

λαρδογούνα, ἡ (< λάρδος + γούνα) *dicke (nur grob gegerbte?) Fell*: σκύτη ... φορεῖν, ἤγουν τὰ δέρματα, ἦτοι τὰς λεγομένας -ούνας G. Choerob., Gramm. Graeci IV 1,154,28 (Hilgard).

Λαρδοκόπος, ἡ *Speckschneiderin* (Name einer Maus): ProdKat 37.— Vgl. λαρδοκόπτης GianKypri.

λαρδόομαι *fett werden*: λελαρδομένον ὄρος ProdPapadim 297,27 (alludit ad τετυρωμένον ὄρος Ps.67,16).— Somav -όνω.

λάρδος, ἡ *Pökelfleisch, Speck*: PassCall 236 c.3. ταριχηρά Sever. Iatr. 41,26 (Dietz). — ὁ λ. LS, LSSup, Kr; ὁ λάρτος GianKypr.

λαρδούχαινα *Speck besitzende*: μονή Mi-ChonEp 116,21 (alludit ad nomen abbatis Κομμόλαρδος).

Λαρδοφάγος, ὁ *Speckfresser* (Name einer Maus): SchedeMyos 221,60. — (Car).

λάρκος, τό *Korb*: TzetzHist XI 216. — ὁ λ. LS, TLG.

λάρμα, τό (ital. all'arme) *Alarm*: σημαίνειν Syrop 360,11.15.17. — Kr.

λαρνακίδιον, τό *kleiner Sarg*: DeCer I 648,4. TheophCont 403,21. *kleine Kiste, Schrein, Kästchen*: VStephJun 173,4.22; 174,3.8.14. DeCer I 648,7. VStephMin 2796. Sym III 1044D. 1045A. — Tgl, TLG.

λαρνάκιον, τό (*kleiner*) *Sarg*: DeCer I 643,17 etc. AIV 48,8 (ca.1100). -iv OktoPerig 36,19. -iv *Kiste, Truhe*: DelAn I 455,18. — LS, TLG, AndrArch; Kr + X 129*, (Somav, Stam) -i.

λαρνακίσκος, ὁ *kleiner Schrein, Kästchen*: μικρός EuphChale 104.

λαρνακοειδῶς *wie ein Sarkophag*: NPaph 437D.

λάρναξ, ὁ *Sarg, Sarkophag*: PapVar 55,5. DeCer I 642,5; 647,22. NikMesAp XXXIX 4 (etiam ἡ λ.). — (LS, LSSup), Tgl, Kr, (AndrArch, Shipp, Stam, RBLG, Blaise I).

λαρνηγᾶς, ὁ *Schreihals, Schwätzer*: IsaacPorphPraeter 82,11. — Vgl. -γγός LS.

λαρνήγευμα, τό *das Schreien aus vollem Halse*: NikonMetS 77,36.

λαρνηγιάω *krächzen, aus vollem Halse schreien*: Tatiani Orat. I, p.4,12 (Whittacker). TzetzAr II 675,5.12. — LS, TLG.

λαρνηγισμός, ὁ *Krächzen*: MichItal 195,7. — LS, Stam.

λαρνηγιστής, ὁ *Schreier*: ScholArK I 2,6,18. λαρνηγιτώνων ? Miller: cod. Par. 877,137r (Niconis monachi Pandectae).

λαρνηγοφλασκοξεστοχανδοεκπότης, ὁ *der mit offenem Schlund Flaschen und Schoppen aussäuft*: KonstRhodMatr 624,10.

λασάνιον, τό *Gemüsebeet*: τὰ τοῦ κήπου -ia GregMagn 246D. -ia γραικισι αἰ πρασιαί PsZon 1289. — (Somav s.v. lasagne; ChatzKypr -iv).

λασατίβος / λαξ. (lat. laxativus > ital. lassativo) *abführend*: Duc 791: Nic. Myreps., De antidotis, c. 25.36 etc.

λασίδιν s. **λαχίδιον**

λασιόκωφος *taub* (durch Haarwuchs in den Ohren): PselMin II 57,17. PselMB V 441,20; 492,17. — LS, Tgl, TLG.

λασιόομαι *behaart werden*: εἰς ἰουλον ἀρτιφυῆ EustMin 203,42. *dichtbehaart sein*: ταῖς θριξίν

EustOp 256,95. (met.) *mutig sein*: ψυχῆ -ουμένη = λάσιον κῆρ EustII I 566,24.

λασιόφρηγ *mutigen Sinnes*: ἀναξ BlemCarm 113,43.

λασιοχαίτης *mit zottigem Haar*: ἄρκετους -τας Lulud 240,6. — LS.

λασιώδης *buschig*: τὴν -η τρίχα NEug 6,512.

λασότιον, τό *Buschwerk*: Alchim 246,7.

λασταυροκάκαβον, τό eine besondere Speise: PselTheol I 69,75.81. — LS, Tgl, TLG -κάκ(κ)αβον; vgl. λάσταυρος (λασιόταυρος) ib.

Λατερανέσιος (lat. Lateranensis) *des Lateran*: βασιλικὸν παλάτιον RhalPot I 146 (Bals.) = W. Ohnsorge, Konstantinopel und der Okzident (Darmstadt 1966) 114. — Blaise II.

λατέρκουλον, τό (lat. laterculus/-um) *Ziegelstein*: LydMens 13,11 = GCedr I 298,9. *Ämterverzeichnis*: DeCer I 389,10. Bas A 201,13. — LSSup, L, TLG.

λατικλάβιος (lat. laticlavus) *mit breitem Purpursaum*: χλαμύδες LydMag 30,14.

λάτιλος, ὁ ein Fisch: Geopon XX 7,1. — Vgl. λατίδιον/λάτις/λάτος LS, LSSup, Tgl.

λατιναῖος *lateinisch*: λατιναῖον (sic) σιγύλιον MénagerCalabre 325 (a.1096/97).

Λατινάργης, ὁ *Herrscher der Lateiner, lateinischer Kaiser*: Ephr 8181.9565.

λατινελέγκτης, ὁ *Widerleger der Lateiner*: Tgl: Fabric. Bibl. Gr. vol. II p.586.

λατινέλληγ, ὁ *lateinisch-griechischer Mischling* (von Barlaam): PalamHes 715,10; 725,17.

λατινεπίσκοπος, ὁ *Lateinerbischof*: Syrop 210,12; 328,35; 482,26 etc. λατινοεπ. 620,9. — Λατιν(ο)επ. KumN.

λατίνοι (adv.) *lateinisch, auf Latein*: τὴν εἰρήνην λ. (v.l. λατίνην) κηρύττειν AHG IX 129,76.

Λατινάς *lateinische*: Ῥώμη Paul. Sil. Soph. 164 (Friedländer).

λατινίζω *die lateinische Lehre annehmen*: DossLyon 251,36. AkindRef II 43,59 etc. JosBryEp 355,82. ConcFlor 400,7.10. Syrop 546,14 etc. — TLG, Kr, Somav, KumN (Λατινίζων), Stam.

Λατινικός (λατ.) *lateinisch*: GrNyssOp II 368,28 v.l. Mansi XVI 464ACD.473E.477E (a.869/70). EtymMag 719,1. AnnaR 298,69. Trinch 182 (a.1145). NikMuzPn 322,22. GeorgTorn 341,11. REB 31 (1973) 340,58. — Tgl, TLG, PB, PHI (Christ. Inscr.), Kr, Kleis, Somav, Stam.

Λατινικῶς (λατ.) *lateinisch (wie die Lateiner, auf Latein)*: Mansi XVI 476A,477D (a.869/70). CramOx III 383,12 (Tzetz.). EustEsp 126,3. PsKod 209,2. Palam I 58,9; 70,23. — TLG, KumN, Stam.

Λατινίς, ἢ *lateinische*: φωνή Simoc I 4,7. (subst.) *Lateinerin*: NGreg I 187,16. *lateinische Sprache*, *Latein*: GermII 355,36.— LSSup, L, Tgl, TLG.

λατινισμός, ὁ *lateinische Sitte, Annehmen der lateinischen Lehre*: EirenCart 148. DossLyon 251,37. MelGal 156,64. AkindLet 46,96.— TLG, KumN, Somav, Stam.

λατινιστής, ὁ *Anhänger der lateinischen Lehre*: GennSchol III 22,2.— KumN, (Stam).

λατινιστί *lateinisch*: Mohler, Bessarion III 488,30.— Stam.

λατινόγλωσσος *in lateinischer Sprache*: φράσεις MarkKod 129 nr.113,5.

λατινοεπίσκοπος s. **λατινεπίσκοπος**

λατινοϊερομόναχος, ὁ *lateinischer (katholischer) Ordensgeistlicher*: Syrop 530,35.

λατινομόναχος, ὁ *lateinischer (katholischer) Mönch*: Syrop 226,6; 524,12.

λατινόπιστοι, οἱ *Gläubige der lateinischen Kirche*: Miller: cod. Par. 1302,2r.

Λατίνος, ὁ *Lateiner*: SchilMet 143,20. MM III 20 (a.1192). Trinch 307 (a.1192). Mart-Kyp MB 25. *Katholik*: PalamHes 321,14. Palam I 24,3; 105,28.— LS, Kr, Car, PB, Somav, Stam.

Λατινότης, ἡ (lat. Latinitas) *lateinisches Recht*: Bas B 2965,14; 2966,16; 2967,19.— TriantLex.

λατινοφρονέω *lateinisch gesinnt (lateinerfreundlich) sein*: LampPal I 23,1. PlusDial 961B.— TLG, Kr, Somav, KumN, Stam.

λατινόφρων *lateinisch gesinnt, lateinerfreundlich*: GermIIPG 620A. VGregSin 17,3; 32,7. Palam I 163,3; 170,9. NGreg II 905,19. NGregAnt 149,9.— TLG, Kr, Kleis, Stam; Somav -φρόνος.

λατινῶς *auf lateinisch, bei den Lateinern*: βυζάντιον τὸ νόμισμα λ. TzetzAr III 1129,2.— Λατινῶς LSSup, TLG, Car.

λατομεύω *behauen*: λίθος -εύεται HomNativ 7 v.l.— LS, OrlTraul.

λατόμησις, ἡ *Behauen der Steine*: Didym-Psalms II 102,16. *behauener Stein, Gebilde aus Stein* (= λατόμημα): ἡ πέτρινος λ. ἡ σιδηρέα φύσις ProdGed XLIV 30.— Stam.

λατομητήριοιον, τό *Steinmeißel*: MaasLex 63.

λατόμιον, τό (*in den Fels gehauenes*) *Grabmal*: AsdIn V 173,2 (s.III-IV); 175,5 (s.III-V). *Meißel*: VDan p.47 (v.l. pro λατομικόν). -ιν *Steinbruch*: LangeTexts 136,22.— LS, LSSup, OrlTraul s.v. -τομειόν; TLG, AndrArch.

λάτος (lat. latus) *umfangreich*: -α κούλλα *grobe Fahrlässigkeit* (= πλατεῖα ἀμέλεια) Font-Min VIII 29 (2,18,12); 73 (6,13,6); 74 (6,13,27). id. PselPoem 8,522. (ὁ) λάτος *Breite*: ὁμοῦστί

λάτος τὸ πλάτος κέκληται AnSinDux II 8,59.— Vgl. latus/-us (= latitudo) DucLat.

λατοῦρα / λατουάριον / λατούρι s. **λαπτο-υάριον**

λάτρευμα, τό *Verehrung, Anbetung*: Simoc III 13,14. JoDamPG 95,849A.— LS, Tgl, Somav.

λατρευτέον *man muß verehren*: JoDam IV 191,21.— L, TLG.

λατρευτικός *verehrend*: VNicPatr 341,20.— (LS); L, Tgl, TLG, Stam: auch -ῶς (Kr nur dies); latreuticus Blaise II.

λατρεύτρια, ἡ *Verehrerin*: Germ II 310,18.— Somav.

λάτρον, τό *Schlamm*: Trinch 557.— Car; vgl. latrina REW.

λατρόνι, τό *Nitrum*: CatAlch V 2,25,41 (cf. p.33).

λατροφόρος *Lohn bringend*: ἡμέρα λ., ἡ τοῦ Χριστοῦ ἀνάστασις NGramFast 281 v.l.— Vgl. λάτρον LS, TLG.

λαπτοῦάριον, τό (ital. lattovaro < lat. electuarium) *Latwerge*: -ια KonstFried 9,24; 129,17,20. λατουάριον Duc 374: Myreps. de antidotis c.73.497. λατούρι Pradel 116. λατοῦρα (falso „dolor lateris“) Duc 791: Myreps., sect. I, c. 4.— ἐλεπτοῦάριον/εἰλεπτάριον Duc; Elektuarien LMA.

λατυπέω *behauen*: MiChonKat 9,8.— LS.

λαῦ *Felswand, Klippe, Abhang*: λέγεται ὁμοῦστί ὁ κρημνὸς λαῦ DeAdmImp 29,219.— lao/lau (< λᾶς ?) Lex. lat. med. aevi Jugoslav. (Zagreb 1978).

λαῦραξ, ὁ (= λάβραξ) *Wolfsbarsch, Seebarsch*: Λαυρεῖτιον λαύρακα Χριστοῦ λέγω MR VI 374. Georon XX 7,1. AëtIX 342,16. Ideler II 258,14.

λαυράτον s. **λαυρεάτον**

λαυρατόω *mit einem Grenzzeichen (Grenzstein) versehen*: AProt 6,26.28.30 (a.943). AIV 35,15.23.38 (a.1062); 43,24.39 (a.1085); 45,95 (a.1090-4). λαβρ. EngPatm 52,117 (a.1089).

λαυράτωσις, ἡ *Setzen von Grenzsteinen, Grenzziehung*: λαβρ. EngPatm 52,83 (a.1089).

λαυρεάτον, τό (< lat. laur[e]atum) *Kaiserporträt* (im Lorbeerkrantz): DeCer I 393,5; 395,11,17. *λαυράτον Idealbild einer kaiserlichen Braut*: VPhilar 88,469. id. *Grenzzeichen, Grenzstein*: AIV 19,2.3 (a.1013); 29,10.21.43 etc. (a.1047). APantel 3,20 (a.1044?); 6,24.28 (a.1057). ADion 1,33 (a.1056). GeomFisc 190,33; 196,19 (Psel.).— L, TLG, Duc (auch λαβρ.) + App II, DeCer II 381-4, DucLat, Privaturl, Stam.

Λαυρεντιανός *des (nach) Laurentius*: ἔμπλαστρος -νῆ Oribas IV p.246,8.

λαυρεών, ὁ *Lorbeerhain*: Herod I 40,11. CramOx II 28,29 (Theogn.).

λαυρικός *in einem Kloster lebend*: μοναχός ThStudCatM 91 (p.650). (subst.) NeophSyng III 445,214.

λαυρίλλα, ἡ *Daphne Laureola*: ἀλυπιάδος σπέρμα, κατὰ Λατίνους λ. DelAn II 381,12.

Λαυριώτης, ὁ *Mönch des Laura-Klosters* (auf dem Athos): VGregSin 38,18.— PLP, Stam; vgl. λαυρήτης L.

Λαυριωτικός *des Laura-Klosters*: δίξαια AXen 25,29 (a.1338). κελλίον ALavra 154,5 (a.1395).— (PB, TLG; Λαυρε[τ]ιωτικός LS, Stam).

λαῦρος, ὁ (< lat. laurus) *Lorbeer*: Hesych λ 24. λαοῦρος Duc: Nic. Myreps., de antidotis c. 155.

Λαυσαϊκόν, τό *die Historia Lausiaca* (an den Praepositus Lausus gerichtetes Werk des Palladius): Pallad., Hist. Laus. p.3 et 8 ed. Butler (Λ. vel Λαυσαϊκόν). Anast. Sin., PG 89,345C. ALavra 147 (a.1375) 18.— Duc, Soph, TLG, KumN, (JaninCPL 522, PB).

Λαῦσος, ὁ *die Historia Lausiaca*: κλιμαξ καὶ ὁ λ. MM IV 202 (a.1192).— (PB, Tgl, TLG).

λαφρός (= ἐλαφρός) *leicht*: τὰ σκέλη Hippiatr II 54,15.— Somav, Stam; ἁφρός Kr, HL s.v. ἀλαφρός.

λαφυρτικός (< λαφύσσω) *gefräßig, gierig*: Λύκος ProdGed XIX 32. ἄνδρες PachF II 401,25.— Vgl. λαφύκτης/λαφύστιος LS.

λαφυραγώγημα, τό *Beute*: NChonHi 358,84 (pl.).

λαφυραγώγησις, ἡ *Wegführen als Beute*: NChonHi 629,32 v.l.— KumN, Stam; vgl. -αγωγέω LS.

λαφυραγωγητής, ὁ *der Beute wegführt, Plünderer*: πόλεων NChonOr 37,25.

λαφυραῖος *der Beute*: -αία τιμή ScholOpp Hal. 1,532.

λαφυροπώλησις, ἡ *Verkauf als Beute*: NChonHi 629,32.— Vgl. -πωλέω LS, TLG.

λαχανᾶς, ὁ *Gemüsehändler*: MeimEpig 7 (s.V).— LS, LSSup, Tgl, TLG, Stam, (PB, Car, PLP, RBLG).

λαχανεύομαι (med.) *Kräuter sammeln*: IobTheod 908A.— LS, TLG.

λαχανευτικός *des Gemüseanbaus*: -ἡ ἐργασία PStrab VII 658,4 (s.VI).

λαχανηρός *das Gemüse (den Gemüseanbau) betreffend*: ἐργασία AASS Nov II 1,361B (V. Ioannicii).— LS, TLG.

λαχανηφαγία, ἡ *Gemüseessen*: NBasOr 101,30 (ed. male legit -λία).— λαχανοφ. LS, Stam.

λαχανηφόγος *Gemüse fressend*: πραιοκου-

οῖδες ManasRede 395. κάμπα ManasArist II 421.— λαχανοφ. KumN, Stam.

λαχανηφορέω *Gemüseertrag bringen*: Greg-AntLet I 30.— Vgl. -φόρος LS.

λαχανιασμός, ὁ (< λαχανιάζω < ἀναχαίνω) *Keuchen*: LangeTexts 162,14.— Kr; vgl. λαχάνιασμα Stam.

λαχανίδες, αἱ *Gemüse*: DanRaith 601B. AASS Martii III 20E.— Stam -νίδα.

λαχανίδιον, τό *Gemüse, Grünzeug*: Herod II 488,23. ThStudCatM 35 (p.260).— LS, Tgl, TLG.

λαχανικός *das Gemüse betreffend, Gemüse-: σπέρματα* ReussLuc C II 96,9. κῆποι Bas A 42,33. ἵπποδρόμιον (ubi olera distribuebantur) DeCerV II 93,14. DeCerTM 71,131. ἵπικόν ScriptOr 224,1.— LS, LSSup, TLG, KukBios III 30.54.71, Stam.

λαχάνιν, τό *Gemüse*: Doroth., PG 1705A.— LS, TLG, Kr -ιον; LexTsak -ι.

λαχανοαγοραστής, ὁ *Gemüsekauf*: Misc-Pap II p.154,4 (s.VI).

λαχανοκήπιον, τό *Gemüsegarten*: VMelet A 56.— LexPont -κέπιν.

λαχανόκηπος, ὁ *Gemüsegarten*: TypSymb 622,24.— KumN, Stam.

λαχανοκομέω *Gemüse anbauen*: ManasL 2274.

λαχανόπιττα, ἡ *Gemüsekekuchen*: Duc 1175: -πιταν Nic. Myreps. sect.7, c.5.— LexTsak -πίτα.

λαχανοπλντέω *Gemüse waschen*: ThStud-CatM 102 (p.746).

λαχανοπρετής *einem Gemüse entsprechend*: μέτρον ReussLuk C II 96,10.

λαχανοπωλεῖον, τό *Gemüsegeschäft*: Corp-Gloss II 358,59 etc. ALavra 123,118 (a.1342). -πόλιον CorpGloss II 358,61 etc.— LS, Stam.

λαχανοπόλισσα, ἡ *Gemüsehändlerin*: MargTit 233 (s.XIII).— Vgl. -οπόλις LS, TLG, MargTit 233f.

λαχανοσπόριμος *für Gemüsesamen*: κῆπος Jördens, Griech. Pap. aus Soknopaiu Nesos (Bonn 1998) 97.— Vgl. -όσπεριον LS, PHI (auch -όσπεριμα); -όσπορον Somav, -όσπορος Stam.

λαχανοτρόφος *Gemüse hervorbringend*: κῆπος AlphRel 4.

λαχανουργός, ὁ *Gemüsegärtner*: AnastPers VI 11,3.

λαχάνω *zukommen*: GuillCorp III 16,4 (a.1052/3); 39,5 (a.1056).— Kr, Car s. v. λαχάνω.

λαχανώδης „wie Gemüse“, *schwach*: πίστις NeophSyng I 9,15.— (LS, TLG).

λαχανωνυμία, ἡ *der Name Lachanas*: Tzetz-Hist IV 557.

λαχάς, ὁ eine rote Färberpflanze: Alchim 5,7; 10,16; 418,21. λαχάς ἢ ἄχουσα DelAn II 335,8. μπακάμ (= arab. baqqam „Rotholz“) ὁ λαχάς DelLex 80,24. EpBib 10,1. SynesFeb 296. CodAstr VIII 1,200,1.5.6. CatAlch VIII 107.238.923. λαχῆ(ς) AëtOl I 175,13.18. λακῆς Alchim 42,5.6.15. λάκκα Duc: Anchusa Nic. Myreps. de antidotis c.123.— Langkavel 142,5; vgl. λακῆ LS, λάκκος (B) LSSup.

λάχη, ἡ Anteil: PoemAstr I 267.— LS, LSSup, Tgl, TLG.

λαχίδιον, τό Stück Land, Grundstück, Parzelle: CadTheb A 32,34. -ια τῶν χωραφίων GuillCorp I 2,7.11 (a.1036); ἀμπελίου IV 516 (ca.1050). Trinch 307 (a.1192). PK 32 etc. λασιδίν GuillCorp I 4,14 (a.1060/1).— Car, AndrArch; Stam -δι.

λάχιον, τό Anteil: λ.: τὸ λάχος, ὁ κληρὸς Ps-Zon 1289.

λάχιον, τό (= λαχάς) eine rote Färberpflanze: Alchim 418,21.

λαχητήριον, τό Losbuch: CanVat 1891,110 (s. XIII/XIV). CodAstr IX 1,52; XI 1,111; λαχηνητ. XII 151,5.7.— LS.

λαχητικὸς das Schicksal betreffend: δῆλου (oracula) CosVestZa 256 c.4.

λαχμός, ὁ Los: ActaJo 12,3. ParaphLyc 1349. AASS Nov III 802B. VPancr 81. VTheoph 5,19. DeCerTM 59,644.— LS, TLG, BauAl, Tgl; s. λαχός.

λαχνάομαι behaart werden, Haare bekommen: -όμενος VAthPatr 5,2 codd.— LS -όομαι LS.

λαχητήριον, τό Losbuch: CodAstr V 4,32, f.31; XII 151,13 cod.— λαχηνητ. L.

λαχνός, ὁ Los: GermII 276,2.— L, Kr, Stam, AndrArch; s. λαχμός.

λάχνος behaart? PhotLexTh λ 128. Suda λ 169.— (LS), TLG, RBLG.

λάχνωσις, ἡ Behaartsein, Haarwuchs: PapSyl 194,24. BoissAn II 455.— LS, Tgl, TLG.

λαχράγιον, τό? Arranz 305,17.

λαχυβαρέω (arab. lahifa) klagen: τὸ οὐαί -αρεῖν LucBova 214.

λαχυβάριον, τό Klage: LucBova 214 (bis).— Vgl. Λαχύβαρος Car.

λαχῆ(ς) s. λαχάς

λαχωτής, ὁ der (mit Rot) färbt: Alchim 418,21.— S. λαχάς.

λάφανον, τό Ackersenf? SchreinFin 55,15.— λαφάνη LS, L, Stam; λαφάνιον LSSup, L.

λαωφελής dem Volk nützlich: Σαμουήλ AHG XII 274,15; 276,3.— KumN.

Λεάνδρειος des Leander: χεῖλη AP V 232,2 (Paul. Sil.).

λέανσις, ἡ Glättung: TzetzHist V 304. λείανσις EustOd I 265,30.— (LS), L, TLG, Orl-Traul.

λεβά (lat. leva) erhebe dich, auf: DeCerV II 46,29; 47,2 etc.— λέβα Stam.

λεβάντε(ς), ὁ (< ital. levante) Ostwind, Osten: εἰς τὴν φάτζαν (< ital. faccia „pars“) τοῦ λεβάντε MM VI 239 (a.1295).— Kr, Stam; τὸ λεβάντε Somav.

λέβερονος s. λίβερονος

λεβέτιν s. λεβήτιν

λεβηριδωτός (< λεβηρίς) mit einer Schlangenhaut: Prodrom 1251A.

λεβητάριον, τό kleiner Kessel: TzetzAr I 66,11.— LS, L, Tgl, TLG.

λεβητάριος, ὁ Reiniger der Kochkessel: Typ-Pant 89,998; 91,1037.— VolkGes 145.

λεβητίζω in einem Kessel kochen: μάστουρες -ισθέντες DidymPsalm I 25,5. ἀνθρώπων κρέα KerkyrAnek 40 v.270.— LS, AndrArch.

λεβήτιν, τό Kessel: λευήτην (sic acc.) Trinch 356 (a.1211). λεβέτιν LangeTexts 4,15. τὰ λεβέτια EpBib 19,3.— λεβήτιον LS, TLG; λεβέτι(v) Kr, Stam.

λεβητοειδής kesselförmig: ἀγγεῖον ScholIII Ψ 243. id. EustII IV 720,11; ποτήριον ib. 727,2.— S. λεβητώδης.

λεβητομανία, ἡ „Kochtopf-Narretei“, Kochlust: φυγοῦσα τὰς -ίας BalsamEpigr XXXIV 7.

λεβητοπόνος sich um den Kessel mühend: χεῖρες ProdBasel κ 5.

λεβητοχάρον, ὁ „Kesselfreund“: Miller: cod. Coisl. 278,216v (Germ. II).— LS, Tgl.

λεβητώδης kesselförmig: ἀγγεῖον ScholApRh II 54.— LS, TLG; s. λεβητοειδής.

λεβητωνάριον, τό härenes Hemd (als Mönchsgewand): τριχοσύνθετον AASS Nov II 1,341A (V. Ioanniciū). χιτῶν μοναχικός, ἐκ τριχῶν συντεθειμένος Suda λ 220. Sym III 45B.73A. λεβητ. VPach 363,20. id. Halk Dec 83,183. λευιτωνάριον AASS Juni II 532F c.17 (V. Onuphrii).— L, Soph, KukBios VI 288; lebitonarium (lev.) Blaise I, Nierm, DucLat.

λεβήτων, ὁ ein Mönchsgewand: VMelan 268. PachomAth 70 c.146. λεβίτων ApophthP VI 8,7; 20,2. VPach 92,20. λεβητώνας λινοῦς VGrPach 271.— L + Add, WöPap Sup III, TLG, Dieth-Lese I 173; lebeton Nierm.

λεβόριν, τό (< *έλλεβόριον < έλλέβορος) Nieswurz, Helleborus: ζωβότανον τὸ λ. DelAn II 346,9 app. λιβόριον ὁμοιον κουφοξυλέα ib. 375,23.— LexPont, AndrArch s.v. *έλλεβ.

λέβορος, ὁ (< έλλέβορος) Nieswurz, Helleborus: DelAn II 364,20.— Vgl. λέβουρο AndrArch s.v. έλλέβορος (dies LS).

λεγατάριον, τό (lat. legatarium) *Vermächtnis*, *Legat*: RhalPot VI 349 = PG 144,1393D (Matth. Blast.).

λεγατάριος, ό (lat. legatarius) ein Beamter mit polizeilichen Aufgaben: OikList 115,17; 121,19 etc. EpBib 20,1-3.— (LSSup, L, Soph, AvotinsCode, AvotinsNov s.v. ληγ.; Kr + X 129*, Duc 797), TLG, OikList 314.

λεγατευτικός *des Vermächtnisses*: έγγραφα MM V 278 (a.1364). ληγατευτική γραφή AVaz 2,12 (a.1434); id. 144,17 (a.1434).— S. λγατογράμμα.

λεγατεύω *vermachen*: Zepos I 203 (a.922); II 308 ε. 325 ιδ. *mit einem Legat versehen*: τινά HalkChrys III 6 (p.91). HalkIned 15,9,38. VTheodStyl 761A c.10. ληγ. TestBoil 26,193.204 etc.— LSSup, L, Soph, Duc 796, Kr + X 129*, LexPsel.

λεγάτος, ό (lat. legatus) *Gesandter*, *Legat*: AnBoll 16 (1897) 14,23. Bas A 154,4. Caspar 632.634 (a.1098). OktoEng 34 (a.1102). Mansi XXII 1020E. 1060A (a.1215).— Kr, TLG, Car, Kleis, Somav, Stam; ληγ. (LSSup), L, TLG, RBLG, PMBZ.

λεγάτωρ, ό (lat. legator) *Erblasser*: Bas B 39,10.

λεγδολογέω (< λίγδα) *Schmutz sammeln*: φορολογεῖν καὶ -εῖν Mazaris 44,1.— Vgl. λεγδώνω LexPont s.v. λγδώνω; s. λγδολόγος.

λεγεντία, ή (lat. licentia) *Gnadenerlaß*: Suda λ 221.— λεγ. Duc.

λέγια ? βάπτει κασήτερον λ. CatAlch V 2,23,27.

λεγισακτίων, ή *legis actio*: PselPG 1028B. Bas B 1331,10.— LexPsel.

λεγίτιμος (lat. legitimus) *rechtmäßig, gesetzlich*: Peira 19,40. Zepos IV 479 (33,30). Bas B 184,2.11. AttalPon 446 (25,3). λεγέτιμος EustRomHyp 48.— LSSup, TLG, TriantLex, FontMin VIII 430, Kr XII 395.

λεγιτίμως *rechtmäßig*: Bas B 2650,16.— TLG.

λεγουτάρης, ό *Lautenschläger*: HagNik I 364,4.13.15; 367,7; 368,3.7.— λαγ. Kr; s. λαβοῦτον; vgl. REW 388.

λεγόχρωος ? κόραξ Melit 1472.

ληλατεύω *rauben, plündern*: PhotLexTh λ 142.— Tgl, TLG; vgl. -τέω LS, Kr, Stam.

ληλάτης, ό *Plünderer*: EuphChalc 98.

λειγδολόγος s. λγδολόγος

λειμματιαῖος *von einem Leümma* (musikal. Intervall): ManBry 132,17.27; 150,17 etc.— LS.

λειμώδης *wiesenartig, grasig*: ἐν -μώδεσι καὶ ἐλώδεσι τόποις Oribas XI λ 12 (= ἐν λειμῶσι καὶ ἐλ. τ. Dioscur. 4,16,1). χλόη NeophSyng I E 10,7.8 (coni. pro λμ.).— Vgl. λειμακώδης LS.

λειμωνία, ή *Wiese*: TzetzAr III 789,12. JoSyrop 12,28. PadiadAnek 41,18. -υά LudwAnek 144,10. EtymGen II 10,9. id. NChryProg 90.— TLG; LS -ιος.

λειμωνιάτης, ό ein grasgrüner Edelstein: PselPhil I 34,9. Melit 1168.— LSSup -ατις.

λειμωνίς *der Wiese*: ποίη NonnDion 7,15; Ἔρωτα 34,107. νόμφαυ EtymMag 115,5.— LS, TLG, (PB).

λειμωνίτις *der Wiese*: πόα NChonOr 23,12. id. NChonHi 125,28; 176,62. (subst.) *Wiesens-pflanze*: Suda λ 366.— (Stam -ίτης).

λειξουρεύομαι *gierig sein*: LeoTact III 1036D.

λειξουρία, ή *Gefräßigkeit*: NChonPar 665. Balsam II 757C.776D.1376A (λξ.). PolemSched 298. PsZon 1296.— Stam; λξ. Kr; vgl. LS λειξούρα; s. λειξουριάρις.

λειξουρος (< λείχω ?) *gefräßig*: PhilogD 243 (λξ. v.l.). NChonPar 157. BoissAn IV 390,476.— LS, Tgl, Andr, PankalS (-η); λξ. Kr.

λειοβάμων *leicht zu gehen*: όδός NikMesQuel 44,30.— Vgl. λειόβατος LS, TLG.

λειογένειος *mit glattem Kinn, bartlos*: Pollux II 10. DeVirt II 331,26. Zonar III 21,4.— LS, TLG.

λειογραφία, ή *glattflächige Darstellung, Malerei*: StilbLat 72,193.

λειόθριξ *glatthaarig, mit glattem Haar*: CodAstr XI 2,138,23.— Stam.

λειοκάρηνος *kahlköpfig*: DarEp IX 54,9.— LS.

λειοκέφαλος *mit glattem Kopf*: EpitAthen II 1,136,37 (= λιθοκ. Athen. 7,72,3).

λειοκονία, ή *glatter Kalk*: TzetzPorph 314. NGreg I 276,14.

λειοκυμαίνω *sanft wogen*: ScriptOr 303,8.

λειοκυμονέω *sanft wogen*: PselChron VII 33,7. PselFor 1,1579. PselOr 3,99. PetitNotre 76,26. MichItal 75,4. NoctPetrop 8,17.— (LS: Suda), TLG.

λειοκυμονία, ή *ruhige See*: BoinAkol 191,27.

λειοκύμων *mit sanften Wellen, sanft wogend*: αὔρα DaphCor 36,45. θάλασσα DaphLog 32,2. id. RomMon 272,20. γῆ SidEpit 219,4. κυμαγωγία VParasc 287.— LS, Tgl, TLG.

λειόμματος *mit sanften Augen*: GennSchol VIII 465,19.

λειοντοκόμος, ό *Löwenbändiger*: PlanBoethP 38,5.— λειοντ. LS, Tgl, TLG.

λειόπελμος *plattfüßig*: LascOp 9,110.

λειοπετρία, ή *glatter Felsen*: AnSinRec I 65,8. ScholStrab 36. PsZon 1296.— λειοπ. LS, TLG, Tgl.

λειοποιητικός *lindernd*: OribasEust III 18,5.— Vgl. -ποιέω LS.

ΛΕΙΟΠΡΟΣΩΠΟΣ *mit glattem Gesicht*: εὐνοῦχος ThStudCatM 18 (p.53 MCL). id. Zigab III 1320B = FickPhund 101,27. LeontPatr 18,10.

ΛΕΙΟΠΩΓΩΝ *bartlos*: Zonar V 222,8. Glyk Keph I κ', II. ManasL 613. NChonOr 201,4.

ΛΕΙΟΠΩΓΩΝΟΣ *bartlos*: Miller: Anonymi capita moralia, cod. Par. 2750A, 45r.— Vgl. τραγοπώγων(ος) LS.— LS

ΛΕΙΟΣΠΕΡΜΟΝ, ΤΟ *Steinsame, Lithospermum*: = λιθόσπερμον PaulAeg II 238,12.— (Stam -ος).

ΛΕΙΟΤΡΙΒΗΣ *glattgerieben, fein zerrieben*: TheophNonn 269 (II p.314) v.l. pro λειοτριβηθείς.— Stam.

ΛΕΙΟΤΡΙΒΩ *fein zerreiben*: AëtOl I 108,10. Alchim 340,12; 342,14.— KumN; LS, Kr, Stam -έω.

ΛΕΙΟΤΡΙΧΕΩ *glattes Haar haben, glatthaarig sein*: Hippiatr II 215,2.— LS, AndrArch.

ΛΕΙΟΦΩΝΙΑ, Η *leichte Aussprache*: EustII III 506,15.

ΛΕΙΩΩ *tilgen, löschen*: λειούτε τὴν ἐπιγραφὴν ThStudEp 41,34. λήνοντας ArocAnast 24,4 cod. λόνοντες 6 cod. *auflösen*: τρίψας καὶ λιώσας Falk 81,30.— LS, Kr.

ΛΕΙΠΑΪΖΟΜΑΙ *fehlen*: MM VI 42 (a.1089). REB 22 (1964) 160,20. ABatop 61,36 (a.1323). KugNot 1.— LS s.v. λοιπ. (dies auch L, TLG).

ΛΕΙΠΑΝΑΒΑΤΟΣ *ohne Mittel zum Aufgehen (des Teiges)*: ἄζυμα -α Balsam I 552D.— Somav, Stam; λιπ. Kr, LKN; vgl. Λιπαναβάτης PLP; s. λειψ.

ΛΕΙΠΑΝΔΡΕΩ *Mangel an Männern haben*: Suda λ 377. TzetzHist I 782. EustDion 285,36.— λ(ε)ιπ. TLG, LS, Tgl; s. λειψ.

ΛΕΙΠΑΝΔΡΙΑ, Η *Mangel an Männern*: EustEsp 76,19.— LS, TLG.

ΛΕΙΠΑΝΘΡΩΠΙΑ, Η *Menschenmangel*: EustII I 39,1.

ΛΕΙΠΑΝΓΕΩ *des Lichtes beraubt (blind) sein*: ὄμματα -γοῦντα VTheol 386,30.— λιπ. L.

ΛΕΙΠΟΓΑΛΑΞΙΑ, Η *Milchmangel*: HephTheb II 7,14 etc.— LSSup, TLG.

ΛΕΙΠΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ *wobei ein Buchstabe fehlt*: Ὀδύσσεια EustOdPr 7,85.— λιπ. LS.

ΛΕΙΠΟΔΕΡΜΕΩ *ohne Haut sein*: Hippiatr I 129,8; 135,1 v.l.— λιπ. LS.

ΛΕΙΠΟΔΕΡΜΟΣ *ohne Haut, ohne Vorhaut*: CorpGloss. Hippiatr I 135,1; II 45,3.— λ(ε)ιπ. TLG, LS, Tgl.

ΛΕΙΠΟΔΡΑΝΕΩ *die Kräfte verlieren, schwach sein*: Prosuch 1,233. ProdGed XLV 59. ListSyn 95. GregAntRede 376,15.— TLG; s. λιπ.

ΛΕΙΠΟΕΡΓΙΟΝ, ΤΟ *Untätigkeit*: -γίου γραφή GregAntEpit 151,7 (cf. λειποταξίου γραφή).— Vgl. λειπουργία LS.

ΛΕΙΠΟΘΥΜΕΩ *ohnmächtig werden*: Galen VII 136 etc. MaurD II 9,30 codd. PhotBib 525b40.— λ(ε)ιπ. TLG, LS, L, Tgl.

ΛΕΙΠΟΘΥΜΗΜΑ, ΤΟ *Ohnmacht*: TzetzHist XII 386. MillRec II 698C (Mang. Prod.).

ΛΕΙΠΟΘΥΜΙΑ, Η *Ohnmacht*: Galen VII 467 etc. Hesych α 8978.— λ(ε)ιπ. TLG, LS, Tgl.

ΛΕΙΠΟΘΥΜΩΔΗΣ *ohnmachtähnlich, mit Ohnmacht verbunden*: ἐπιπολασμοί Oribas VIII 1,26.— λειποθυμώδης LS.

ΛΕΙΠΟΧΡΕΩΣ *mager*: AnonPhysiog 229,13. Suda λ 380.— λ(ε)ιπ. TLG, LS, Tgl; s. λιπ.

ΛΕΙΠΟΝΕΩΣ *das Schiff verlassend*: PhotLexTh α 2176.— λ(ε)ιπ. TLG, LS, Tgl.

ΛΕΙΠΟΠΑΤΡΙΣ *das Vaterland verlassend*: Herod I 349,3; 354,12. ProdRhod 9,263. Philag II 388C. EustOp 181,29. ManasKurtz II 95,242.— λ(ε)ιπ. TLG, LS, Tgl.

ΛΕΙΠΟΠΛΕΥΡΟΣ s. **ΛΕΙΨΟΠΛΕΥΡΟΣ**

ΛΕΙΠΟΣΑΡΚΕΩ *ohne Fleisch sein*: Hippiatr I 129,8.— λιπ. LS.

ΛΕΙΠΟΣΑΡΚΙΑ, Η *„Fleischlosigkeit“, Magerkeit*: EustII IV 685,11.— TLG, Tgl; λιπ. LS.

ΛΕΙΠΟΣΑΡΚΟΣ *fleischlos, mager*: SynaxCpl 366,6. AnonPhysiog 227,9; 231,16. Hippiatr II 45,4; 48,1. EustII III 800,16.— TLG; λιπ. LS, Tgl.

ΛΕΙΠΟΣΑΡΚΩ *abmagern lassen*: LetAp 140 ms.— Vgl. λειποσαρκέω LS, Kr.

ΛΕΙΠΟΣΙΤΕΩ *an Nahrung Mangel leiden*: PachF IV 641,4.— λιπ. LS (Suda).

ΛΕΙΠΟΣΤΡΑΤΕΥΤΟΣ *das Heer verlassend, desertierend*: Orion 191,25.— λιπ. Tgl.

ΛΕΙΠΟΣΤΡΑΤΙΑΣ, Ο *Deserteur*: LudwAnek 184,27. -άτιος Suda λ 389.

ΛΕΙΠΟΣΤΡΑΤΙΟΝ, ΤΟ *Desertion*: ArethMin II 127,27. Suda λ 389.— TLG; λιπ. LS.

ΛΕΙΠΟΣΩΜΑΣΙΑ, Η *Abmagerung*: Achmet 67,16 (v.l. -τία).

ΛΕΙΠΟΤΑΧΤΕΩ *desertieren*: GrNyssOp VIII 1,208,22. MaurD II 1,63 codd. TheodStudEp 77,18; 81,20.— Soph, TLG, Tgl (s.v. λιπ.), BauAl, WöPap II + Sup I u.III, RBLG; λιπ. LS.

ΛΕΙΠΟΤΑΧΤΗΣ, Ο *Deserteur*: JoChrysPG 62,572,4. AnBoll 1 (1882) 461,9. AnonMil VIII 3; XXV 3.— TLG, Soph; λιπ. LS.

ΛΕΙΠΟΤΑΧΤΗΣΙΣ, Η *Desertion*: GSync 446,7.

ΛΕΙΠΟΤΑΧΤΙΤΗΣ, Ο *Deserteur*: ThStudCatM 56 (p.399).

ΛΕΙΠΟΤΑΞΙΑ, Η *Desertion*: GrNyssOp II 1,77,3. Iambl. Theolog. 46,3 (Falco). AASS Nov III 803CD.— TLG, Soph, KumN; λιπ. LS.

ΛΕΙΠΟΤΑΞΙΑΣ, Ο *Deserteur*: LudwAnek 56,28.

ΛΕΙΠΟΤΑΞΙΟΝ, ΤΟ *Desertion*: Liban X 222,6. BasilPG 31,188A. Thalel 40,9.— TLG; λειποτάξιον LS.

λειποτριχέω *die Haare verlieren*: AlexProb 30,14. AëtOI II 206,7.— TLG; s. λιπ.

λειποτριχιάσις, ἡ *Haarausfall*: Miller: cod. Par. 2256,568r (Opusc. de volatilibus).— S. λιοτριχίσις.

λειπόφρων *schwachsinnig*: AstSoph 192, 1.21.— S. λιπ.

λειπόχρονος *kurzlebig*: Hippiatr 79,10.

λειποψυχέω *ohnmächtig werden*: Liban XI 464,16.— TLG, Soph, WöPap II; λιοψυχέω LS, Kr.

λειποψύχημα, τό *Ohnmacht*: EustII I 724,6.— Vgl. λιοψυχίσματα KumN.

λειποψύχησις, ἡ *Ohnmacht*: ProdGed XVII 217.

λειποψυχία, ἡ *Ohnmacht*: JoChrysPG 50,625,30. Hesych α 5063.— TLG, Soph, L; λιπ. LS.

λειπτικός *abnehmend*: Σελήνη CodAstr V 1,208,6.— KumN; vgl. ἐκλ. LS.

λεῖρος, ὁ ein goldener Schmuck an Frauenkleidern: ScholLuc 198,4. TzetzAr I 141,2 (589 a).— LS s.v. λῆρος.

λειρόφθαλμος *mit freundlichen Augen, mit sanftem Blick*: Suda λ 396. PselPoem 6,433.— TLG; s. λιρ.

λειτουργέω *verrichten, erfüllen*: τὸ κελευσθέν NeophSyng III 292,203; τὸ τῆς θνητότητος χρέος 298,370.— LS, LSSup, L, Kr, Stam.

λειτουρρηματικός *ein öffentliches Amt betreffend*: λειτουργία Bas A 2497,21.

λειτουρρητέον *man muß den Gottesdienst verrichten*: ThStudEp 294,27.— L.

λειτουργία, ἡ *liturgisches Brot*: SchreinFin 55,4; 60,1.— Stam, (LS, L -ία).

λειτουργικά, τά *Gebühr für die Messe*: REB 35 (1977) 25,2.6.14 etc. (s.XIII).— (LS, L, Car, Stam).

λειτουργός (adj.) *dienend*: φῶτα -ὰ φάους MiChon II 396,10. -ὰ πνεύματα GennSchol I 396,20.— (LS, LSSup, L, Kr, Somav, Stam).

λειφαιμέω *Blut verlieren*: Hesych λ 557.— λ(ε)ιφ. LS, TLG.

λειφαιμία, ἡ *Blutverlust*: PlanBoethP 110,128.— λιφ. LS, TLG, Stam.

Λειχάρπαξ, ὁ „*Lecker und Dieb*“: LudwBatr 234 (cf. p.393).

λειχήνη, ἡ *Flechte* (Hautausschlag): GianVat 1600: p. 244 (s.XII). BlemMed 68,1. -va BoissAn IV 390,476.— (LS), Kr, Somav, Stam.

λειχηνιάζω *Flechten* (Hautausschlag) *haben*: OldStud 354,11,6 (V. Hilar.).— λειχ. Sakellarios, Τὰ Κυπριακά II (Athen 1891) 633, GianKypri; vgl. -ιάω LS, Stam.

λειχηνωτός *von einem Ausschlag befallen*: impetiginosus CorpGloss.— Vgl. λειχηνώδης LS.

λειψανάβατος *ohne Mittel zum Aufgehen* (*des Teiges*), *ungesäuert*: ἄρτοι Ideler II 266,2.— Dem; λιπ. Kr, LKN; s. λειπ.

λειψανδρέω *Mangel an Männern haben*: TzetzHist I 782.— S. λειπ.

λείψανο, τό *Reliquie*: Αἰκατερίνης AnonHier 984A.— Kr, TLG, LKN; LS, LSSup, L -ov.

λειψανοφόρος *die sterblichen Überreste tragend*: λάραξ ThStudBa 45,28. id. BoinAkol 157 κθ.

λειψίγραμμος *mit einem fehlenden Buchstaben*: RegelFont 227,22 (Greg. Ant.).

λείψις, ἡ *Mangel*: MalaIT 328,7. EtymMag 566,4. *Eklipse, Finsternis*: -εις ἡλιοσέληνοι TzetzAlleg II. Prooim. 983. τῆς σελήνης Hippiatr II 297,28.— LS, L, TLG, Soph, Kr + X 129*, Car, PezopSymb II 240f., RBLG.

λειψίφεγγος *mit abnehmendem Licht*: σελήνη HephTheb II 90,22.

λειψίφως *mit abnehmendem Licht*: σελήνη HephTheb I 224,30 etc.— LS, TLG.

λειψιφωτέω (*an Licht*) *abnehmen*: Albumas 78,25; 110,21. CodAstr II 163,28 etc.; IV 91,17; IX 1,181,9; 2,148,11. ColParaf I 207. KamAst 1925.— LS, TLG; s. λειψοφ.

λειψίψηφος *mit abnehmender Zahl* ? ἀστέρες CodAstr V 3,12, f.35v; σελήνη 63, f.22v.

λειψόαιμος *blutleer*: Michael, CAG XXII 1,124,17.— Vgl. λ(ε)ίψαιμος LS, TLG.

λειψοάσβεστος *mit zuwenig Kalk versehen*: LangeTexts 22,8.

λειψόπλευρος (λειπόπλ. ?) ὄρωσα νῦν -ον τὴν ἐκκοπήν οὐ φέρει Miller: cod. Marc. XI 22,47v (Mang. Prod.).

λειψός *fehlend, unvollkommen, unzureichend*: PLond IV 1405,1.4 (ca.700?). τροφαί ThStud-CatM 33 (p.93 MCL). ζύγια καὶ μέτρα PsChrys-Ador 751 (ed. male ληψά).— Kr, Somav, Stam, Andr, (PB, PLP).

λειψοφωτέω (*an Licht*) *abnehmen*: -ούσης τῆς σελήνης Glykas 88,7.— L; s. λειψιφ.

λειψόφωτος *mit abnehmendem Licht*: CodAstr IV 144,13.— λειψιφ. LS, TLG, Kr.

λειψυδρέω *Wassermangel haben*: Kinnam 35,15. EustII II 200,7. ManasKurtz I 638,92. GregAntLet II 147.— Tgl, TLG.

λείψωσις, ἡ *Minderung, Verringerung*: FontMin II 144, H 1. BotLess 99.

λειώδης *fein*: Aët XVI 105,2.— LS (Suda), TLG, (PB).

λείωμα, τό *Pulver*: Ps.-Galen XIV 396.— LS, LexPont, Stam, Dem; λ(ε)ιώμα Somav, Stam, Dem, LKN.

λειώνω (< λειώω) *zerreiben, auflösen*: τήλην Metrod 50. Alchim 21,22 (pass.).— Kr, Somav, Andr, LexPont, Stam.

λεκανοειδής *schüsselförmig*: ScholClem 328,2.— Stam; s. λεκανώδης.

λεκανομάντευμα, τό *Weissagung aus einer Schüssel*: TzetzΠ Φ 123.

λεκανομάντης, ό *der aus einer Schüssel weissagt*: -αι VBasVes II 91.— LS, Tgl, TLG, Stam -ις.

λεκανομαντοψευδορηματεκφόρος *der falsche Worte eines aus der Schüssel Wahrsagenden weitergibt*: KonstRhodMatr 625,27 = MercColl I 287.

λεκανοπούλα, ή *kleines Becken, Schüssel*: Syrop 626,41.— Vgl. -όπουλον Kr.

λεκανώδης *schüsselförmig*: TzetzLol 128, 14.— S. λεκανοειδής.

λεκάτη s. ήλακάτη

λεκέ(μ)βρα s. ήλλεκέβρα

λεκιθοπώλης, ό *Verkäufer von Erbsenbrei*: Pollux VII 198. TzetzSchluß 7 (λεκυθ. ed.).— LS.

λεκοκίνιον, τό (lat. lenocinium) *Kuppel*: Bas B 1278,11; 1289,17; λεκκοκ. 1312,2.

λέκος, ό *Gefäß*: τής σοφίας HolobOr II 73,23.— τό λ. LS, LSSup, TLG, Tgl (λεκός), RBLG.

λεκουρίνος, ό *geräucherte Meeräsche*: NE 7 (1910) 87 (a.1455-8).— λικ. LexPont, Stam, LKN.

λεκτίκη, ή (lat. lectica) *Sänfte*: ScholGrNaz I 96. ScholGrSerm 83,6.— L; λεκτ(ε)ίκα LSSup, Daris.

λεκτίον, τό *Sänfte*: NikonMet 66,9.— L.

λεκτιφανώς ? *mit Worten prunkend ?* Viteau 30.— Vg. Λεξιφάνης LS ?

λέκτος, ή (lat. lectus) *Bett*: έν τή λέκτω DocAgath 41,3.

λεκτροεότατος / λεκτριότ. ? *sehr wortgewaltig ?* γύναιον Viteau 29,9 mss. (ed. conl. λεκτικώτατον).

λεκτρ(ε)οφανής / λεκτριοφανής ? Viteau 31.32.

λεκτῶς *gesprochen*: AHG IV 347,82 (Method.).— LS -ός.

λελάκιν s. λουλάκιον

λελαμπρουσμένως (< λαμπρύνω) *glänzend*: Pamph qu. XII 291. HagNik I 344,15. Philes II 106 app. (Germ. II).

λελέγγιον s. λαλάγγιον

λελιμμένως (< λελίμμαι) *begierig*: = επιθυμητῶς PsZon 1302.

λελικός, ό ein Seefisch: girris (= gerres) CorpGloss.— LS.

λελιούριον, τό ? = τό διάπυρον PsPselDaem 153,285.

λελίσφακος, ό *Salbei, Salvia*: Dioscur III 264,17. CorpGloss II 177,53. λλύσφ. Hippiatr

Π 333,28. τό λελίσφακον DelAn II 423,4.— ήελ. LS, ήλσφακαή HL, λελίσφακαή Heldreich, lelifa-guss GlossNov.

λελοξευμένως *schräg, schief*: DocIcon 361. KamAst 3838.— Tgl.

λελυπημένως *betrübt*: GMon 603,15 v.l.

λεμβάδιον, τό *Boot*: Kinnam 80,10. ManasL 3710. JoSyrop 14,10. GregAntEpit 124,20. GregAntKam 84. KamArs 91.— TLG, MillRec II 587C, Athena 9 (1897) 76f.

λεμβάρχης, ό *Bootsführer*: -αι EtymGud 366,5.

λέμβαρχος, ό *Bootsführer*: -ου EpimHom II 950,2.— LS, Tgl, TLG, Stam.

λεμβάς, ή *Boot, Schiff*: GlykKeph I κγ' 6. MarkAnek E 20,11. NChonHi 148 app.

λεμβίδιον, τό *Schiffchen*: BernSic 65,86 (Mang. Prod.).

λεμετούνιον, τό (mlat. limito) *Grenze*: Trinch 371 (a.1217).— Car; s. λμιταναῖοι, λμη-τάνεος; vgl. limitone REW 5048.

λεμόνιν, τό (mlat. lemonium < pers. līmūn) *Zitrone*: Alchim 326,21; 328,23. -ίου AnonMetal 252,6. -ι SchreinFin 2,46.47.— Kr, TLG, Somav, Stam; DucLat.

λέμφος, τό *Nasenschleim*: TzetzHist VI 325. Hippiatr II 182,16.— ό λ. LS, Tgl, TLG, Stam.

λεμφώδης *rotznäsigt*: TzetzEp 12,9.— LS.

λέντεον s. λεντίον

λεντζούλον, τό (ital. lenzuolo < lat. linteo-lum) *Bettuch*: FalkSing 450,16. ό -ος Trinch 356 (a.1211). 428 (a.1265).— Car.

λεντιάριος, ό (< lat. lintearius) *Leinenhändler*: BerichtPap X 47 (s.III/IV; auch λντ.). -ρης *Bademeister*: WKopt 468 (s.VIII).— LSSup, Daris, RBLG+Sup.

λεντίγια, ή (ital. lenticchia < lat. lenticula) *Linse*: ScholArK III 4b,58,192e.— REW 4980.

λεντίον, τό (lat. linteum) *Leinentuch*: FontMin X 453,153. Io. Syncell., PG 95,316A. λέντεον CorpGloss.— RBLG, AndrArch; λέντιον LS, LSSup, L, TLG, Kr + X 130*, Binder 122f., 327.

λεντίσκος, ό (lat. lentiscus) *Mastixbaum, Pistacia lentiscus*: Trinch 71 (a.1092).

λέξη, ή *Wort*: BoissAn IV 395,569 τής τοιαύτης λέξης (sic!).— LKN; λέξι Pankal.

λεξιγραφέω *Wörter beschreiben (erklären)*: TzetzAr III 952,5.

λεξιγράφος, ό *Wörterklärer, Lexikograph*: TzetzOd II 10. EustΠ III 247,14.— LSSup, Tgl, TLG (auch λεξογράφ.), Stam.

λεξίδριον s. λεξύδριον

λεξίδρομος *mit laufenden Worten*: λόγοις βαδίσεις ός ποσίν -μοις OdorSanz 95.

λεξιθηρος *der Worten nachjagt, Wortklauber*: NikMethPn 30. = σπερμολόγος Alberti 76.— L; vgl. λεξιθηρ L, TLG; s. λεξόθηρ.

λεξικός *die Wörter betreffend, der Wörter*: ἐπιστήμη Greg II 1099,12; 1133,19. ῥήσεις Hippiatr II 310 app. τὸ -όν *Wörterbuch, Lexikon*: ThStudEp 152,49. PhotBib 98b40 etc.— LS, L, Tgl, TLG, Somav, Dem, Stam, Hoven.

λεξικῶς *wörtlich*: Epiphan I 61,2.

λεξιλόγος *die Wörter kennend, wortgewandt*: ThStudCatM 51 (p.372).

λεξόθηρ, ὁ *Wortklauber*: ConcLat 290,17.— L λεξιθηρ; s. λεξιθηρος.

λεξολογέω *die Wörter kennen, wortgewandt sein*: ThStudCatM 119 (p.891).

λεξύδριον, τό *Wort*: PallChrys V 7. XanthLet 26. λεξίδο. NilEp 381D. id. HalkChrys 89.— LS, Tgl, RBLG.

λέονεον, τό ? *Speierling, Sorbus domestica*: = αῖα (ῶα) PhotLex α 558.

λεονταγωγός, ὁ *Löwenführer, Löwenbändiger*: Pantech 51sq.

λεοντάριον, τό *Löwe* (als Muster): DeCerV I 169,19. APantel 7,18.50 (a.1142). ABatop 15,172 (a.1247).— LS, LSSup, Tgl, TLG, Kr, (PB), Stam.

λεονταχάτης, ὁ (λεοντάχης ?) *eine Art Achat*: λίθος Hippiatr II 148,5.— Glotta 60 (1982) 110-2.

λεοντηδόν *wie ein Löwe*: PsZon 1302. Hesych λ 654 (coni., λεοντίδιον cod.). -ιδόν VThStud 280A. -ιδών HalkInHag 20,1 cod.— LS.

λεοντιάω *wie ein Löwe sein*: TzetzEp 2,8; 97,20. TzetzHist IV 936.— LS.

λεοντίδειος *löwengleich*: θάρσος LascEp 210,4.

λεοντιδεύς, ὁ *junger Löwe*: EustOp 346,46. HolobEnk 191.— LS, Tgl, TLG, Stam, (Λεοντιδεῖς KumN).

λεοντιδής *löwengleich*: βασιλεύς EustOp 211,91. Stilbes ME 33. σκύμνος RegelFont 224,26 (Greg. Ant.). ψυχή LascOp 2,58; 5,79. σκύμνος 6,68.— TLG, (λεοντίδα Stam; Λεοντιδης PB, KumN); vgl. λεοντοειδής LS, L.

λεοντιδίως *wie Löwen, löwengleich*: ἐξάλ-λεσθαι LatysTeksty 107,31.

λεοντιδῶς *wie Löwen*: LascOp 2,95.— Vgl. λεοντοειδῶς L.

λεοντικός *eines Löwen, Löwen-*: στολή Prodrom 1296A. θάρσος TzetzII Π 44. δορά TzetzEp 97,21. *löwenähnlich*: τὸ -όν CodAstr XI,134,1. λίθος -ή = λιθόσπερμον *Steinsame, Lithospermum officinale* Dioscur II 151,13.— LS, (PB, Stam), TLL.

λέοντιος *eines Löwen*: φρόνημα MR V 83. -ία φύσις AHG VIII 45,231. (subst.) ἡ -ία *Sommer-*

wurz, Orobanche crenata: ἡ ὄροβάκχη DelAn II 375,25. τὸ -ιον = λεοντοπέταλον Dioscur II 109,11; = λιθόσπερμον 151,12. = ὄροβακχον DelAn II 316,15; 425,11.— (LS), L, (PB); λεόντειος LS.

λεοντίς, ἡ *Süßwurz*: = γλυκύρριζα Dioscur II 9,15.— (LS, LSSup).

λεοντόβρωτος *von einem Löwen gefressen*: CarScyth 121,7; 122,2. Muséon 86 (1973) 326,27. ProdCal Ian. 29. *von einem Löwen gebissen*: AelProm 62,17.— L, TLG.

λεοντόγαλα, τό = ἄμμωνιακόν DelAn II 306,12; 319,7; 327,25 etc. -λον 335,11. id. DelLex 77,28KK. -λον = ὀπὸς Κυρηναϊκός DelAn II 336,22.

λεοντόγνωμος *löwenherzig, löwenmutig*: NeophSyng IV 304,59.— L, Kr.

λεοντοδέρης, ὁ *ein gelbbrauner Schmuckstein* (eine Art Achat): Lapid 163,21,3. -δερίτης MelitS1165.— LS.

λεοντοειδῶς *wie ein Löwe*: AASS Nov II 1,423B (V. Ioannicii). VStephJun 98,26. ActaBacch 99.— L.

λεοντόθυμος *löwenherzig, löwenmutig*: ManasL 2212. EustMin 275,7. NikMesBer 18,22. ReinschGed 59.— LSSup, Ren II, TLG, Dem.

Λεοντοκλιβανάριοι, οἱ *Name einer gepanzerten Reitertruppe*: CPR XXIV 18,3; 19,2; 20,4; 21,3 (s.V/VI).— J. Diethart, Byzantios (Festschr. Hunger, Wien 1984) 67-84.

λεοντοκομέω *wie einen Löwen pflegen (hüten)*: τὸν αὐτοκράτορα PselChron VII 18,10; τὸν δυναστεύοντα VII b 10,19. ἐχθραν EustOp 165,81. Pantech 50. MiChonEp 154,2.— Vgl. -κόμος LS, Tgl.

λεοντομούρηξ, ὁ *halb Löwe, halb Ameise*: EustrHag 257 = 272 = CheirMet IV 14, p.242.— LS, Tgl, TLG, RBLG; vgl. μυρμηκολέων LSSup, L.

λεοντόομαι *zum Löwen werden*: EustII IV 956,3.

λεοντόπαρδος, ὁ *Leopard*: BergAlex 207,14. Achmet 222,15. Stephanit 191,3; 195,18 etc. NeophSyng IV 79,23; 87,113.— Kr, (PLP); λεοντ. Somav.

λεοντοπίθηκος, ὁ „*Löwenaffe*“ (eine Affenart): MunCopt 113,22.— L.

λεοντόσκυμνος *der das Junge eines Löwen (des Leon) ist*: θήρ (de Const. V, Leonis III filio) PapealPaul 89,89.

λεοντότεκνος *von einem Löwen gezeugt*: σκύμνος (= Const. V) VStephJun 124,21. τὸ -ον *Löwenjunges*: Achmet 220,6 v.l.

λεοντότροπος *löwenartig*: GMon 787,6 = TheophCont 776,13 (de Leone V Armenio).

λεοντοτρόφος *einen Löwen nährend*: ἐνδιαίτημα KarantIned 102.

λεοντούχος *einen Löwen habend*: Ἄρτεμης PselPhil I 19,179. πηγή PselPhil II 134,10.15. id. PselAutob 1794. id. MichItal 190,12.— LS.

λεοντοφανής *wie ein Löwe aussehend*: δαίμονες PselTheol I 51,37.

λεοντοφόρος, ὁ „Löwenträger“ (Name eines Schiffes): PhotBib 226b21.30.— (LS), TLG.

λεοντόχαρον, τό *Polei-Gamander, Teucrium polium*: = πόλιον τὸ ὀρεινόν PsDioscur II 121,15 v.1.— RBLG.

λεοντόχασμα, τό *Ausguß in Gestalt eines Löwenmauls*: χαλκᾶ -ματα TheophCont 141,21.— LS, LSSup, PHI (Pap.), RBLG.

λεοντόψυχος *löwenherzig*: TzetzAr III 1005,7. Schol.Hes.Th. 1007 (Flach).— LS, TLG, Kr, Stam.

λεοντόνυμος *den Namen Löwe (Leon) tragend*: VMiSyne 68,2. TzetzEp 30,18. Meles 55.— L, L Add, TLG.

λεοπάρδαλις, ἡ *Leopardin*: SymStylJ 178,2.— KukBios III 253, Stam.

λεοπάρδιнос *aus Leopardenfell*: ἱμάτια CodAstr II 156,15 (Achmet).

λεοπάρδιος *aus Leopardenfell*: ἱμάτια CodAstr II 156,15 v.1.

λεπάδιον, τό *kleine Napfschnecke*: EustOd I 182,28.— RBLG.

λέπαδνον, τό *Korb, Eimer?* PKöln VII 318,11 (s.VI/VII).— LS, (RBLG, Stam).

λεπιδοδρομέω *sich in Schuppen lösen*: EuphChalc 189,14.— Vgl. λεπιδόω.

λεπιδοειδής *schuppenartig*: Pollux II 37.— LS, TLG, DurlDiet, KumN, Stam; s. -δόδης.

λεπιδοχογλίας, ὁ *eine Schnecke*: limax CorpGloss.— Vgl. γυμνοχογλίας LS.

λεπιδώδης *schuppenartig, flockig*: αἱ ὑποστάσεις τῶν οὐρῶν AëtOl II 119,8. ScholHip II 436 v.1.— S. -δοειδής.

λεπίδωμα, τό *Rinde*: τοῖς τῶν δένδρων -ασι NChonHi 304,9 v.1.— KumN; vgl. -δόω LS.

λέπιον, τό *Schuppe* (des Fisches): Hieroph II 281 = III 286.— (LS), TLG, Stam; Kr -ιο, LexPont -iv, Somav -ι.

λεπισμός, ὁ *Abschälen der Rinde, Entrinden*: ὀάβδων ThStudEp 380,178. δρυῶν, ἦτοι ξύλων EustII III 857,18.— Vgl. λέπισμα LS, TLG, (Stam).

λεπροποιός *Lepra erzeugend*: τρόποι BalsamEpigr 179 VI 4.

λεπρότης, ἡ *Aussätzigkeit*: Jo. Chrys., Homil. (SC 277) 4,6,27. PassCall 243.— Stam.

λέπρωσις, ἡ *Aussatz*: PhotAm 262,1.5 PselPoem 9,1252. TzetzHist X 140.— L, TLG.

λεπρωτικός *leprös*: -ῆ νόσος Samson 13.

λεπτακινής *zart (gebaut)*: CodAstr XI 2,136,23. gracilis CorpGloss.

λεπτακινός *zart (gebaut)*: LudwAnek 84,24; 166,8. EpimHom II 731,86.— LS, L (-νικός), Soph, Tgl, TLG.

λεπτάριος *dünn, fein*: minutus CorpGloss. σχοινίον ScriptOr 285,6 = HagSoph 488,13; 506,7. id. DeCerTM 231,194. (subst.) τὸ -ιον *dünne Schnur, Bindfaden*: ib. 229,156; 233,222.— (LS, RBLG); λεπτάριον GianKypr.

λεπτείνος *dünn, fein, zart*: EpimHom II 731,86. Longib 163,7. λεπτινός EustOd I 360,40.— TLG, Kr.

λεπτένδυτον, τό *dünnes Gewand*: συνδὼν λεπτή Hesych λ 675.

λεπτεπίλεπτος *ganz dünn, ganz klein*: ἀσάαρια Hero V 210,8 (Heiberg). δέρας Prosuch 1,38.— LS, L, Tgl, TLG, Stam; KumN -ως.

λεπτικός (< λέπω, λεπτός) *verfeinernd*: AnonMetal 158,26.

Λεπτιμαγνίτης, ὁ *Bewohner von Leptis Magna*: Eriphan I 139,1. Λεπτημ. InscrOcc Nr. 93.

λεπτινός s. **λεπτείνος**

λεπτόγαιος *mit wenig Erde, karg*: NicHeracl 17. (subst.) τὸ -ον *feine Erde*: ψάμμος, κοιτάριον ἦτοι λ. Bas B 921,13.— Stam; L, LS -γαιος/-γεως.

λεπτογνοέω *im Einzelnen wissen*: ArethAnag 52,6.

λεπτογνώμων *scharfsinnig*: AnHier I 405,13; 415,24 (C. Acrop.).— LS.

λεπτογνομοσύνη, ἡ *Scharfsinn*: TzetzAr II 421,8; 458,3; 681,1.

λεπτόγραμμος *dünn (fein) geschrieben*: τῶν στοιχείων ὁ χαρακτήρ AnonProfM 53,11.— LS, KumN, Stam.

λεπτοδάκτυλος *mit zarten Fingern*: παρθένου PhilesDüb 35,1465.— L.

λεπτοειδής *von zarter Gestalt*: ScriptOr 52,9; 165,14. LConstApoc 248 ms.— S. λεπτόδης.

λεπτοέξομπλος *mit zartem Muster*: ἐνδυτή PetitNotre 123,19.

λεπτόζηλος *von leichter Qualität*: ἱμάτιον EpBib 8,2. ἐσφόρια KonstPorphMil C 227sq. ἱμάτια 250,253. ἐσφόρια DeCerTM 215,175. ποδέα PetitNotre 123,25 (a.1449?).

λεπτοκάλαμος *mit dünnem Schaft*: κίονες TheophCont 141,19. κίονια AIV 52,281.331 (a.1104). τό -ον *dünne Säule*: MM III 55sq. (a.1201; cf. DöReg 1661a). AnonPerig 7,10.— LS, Tgl, TLG, Kr.

λεπτοκαρέα, ἡ *Haselnußstrauch, Coryllus avellana*: APant 24,9 (a.1400). -υά DelAn I 585,10.— Kr, Stam; λεπτοκαριά Somav.

λεπτόκαρον, τὸ *Haselnuß*: Hieroph II 658. BoissAn III 411. DelAn II 334,29; 337,2; 348,16 etc. ADion 36,17 (a.1493/4).— Kr + XIV 392 (-ος); λεφτόκαρον Somav; vgl. λεπτοκάρο(v) LS, TLG, Stam, AndrArch, LKN, Tzitzilis 296.

λεπτοκαρυά s. **λεπτοκαρέα**

λεπτοκατάσκευος *leichtgebaut*: ναυσὶ ταῖς -οῖς ScholAesch 431,26.

λεπτοκέραμος, ὁ (-ον, τό) *Tongefäß*: τιμῆς -μου SB XIV 11960,38 (s.II).— Vgl. -μεῖον, -μεύς, -μυκός LS, LSSup, PHI.

λεπτοκέφαλος *Schmalkopf, mit schmalem Kopf*: CodAstr XI 2,190,21.— KumN, (Stam).

λεπτοκιννάμωνον, τό *Zimt*: RufEphApp 593. DaremNot 488.

λεπτοκίων, ὁ (ἦ) *dünne Säule*: MM III 56 (a.1201).

λεπτόκλωνος *mit dünnen Zweigen*: δένδρον Phys 155,3.— LSSup, L, TLG, RBLG, Kr.

λεπτόκνημος *mit dünnen Schenkeln (Waden)*: HephTheb II 334,11. KamAst 687. CodAstr XI 2,137,10.— LS, Stam.

λεπτοκοπάω *in Stücke hauen, kleinhacken*: VAndR 99 app.— LS, LSSup, Kr -έω.

λεπτολεκτέω *genau sagen, detailliert erklären*: τοὺς λόγους τῶν ἠητόρων Philes II 416.

λεπτολεσχέω *genau sagen*: τὰ πλείστοις ἀνέκπτυστα MiChon I 80,22.

λεπτολέσχης, ὁ *Wortklauber*: LChoerChil 553.— Vgl. -σχία KumN.

λεπτόλευκος *fein und weiß*: δάκτυλοι NEug 4,153.

λεπτολιθία, ἡ *Steingeröll*: MakSym I 34, 8.16.— Vgl. λεπτόλιθος LS.

λεπτολογημένως *genau (gesagt)*: TzetzBa 827,32; 829,26.

λεπτομερέω *unterteilen, aufteilen*: Walz III 635,13. GeomFisc 106,11.

λεπτομερικῶς *im einzelnen*: ἀναγράψαντες ἅπαντα ΤυρMes 129.— Kum -ός; vgl. -ρειακός/-κῶς Dem.

λεπτομέριμος *peinlich genau*: Ἐρημῆς HephTheb II 321,33.— LS; KumN -ως.

λεπτομήρινθος *mit dünnen Fäden, fein gesponnen*: ἀραχνιαῖα ὑφάσματα MarkAnek A 276.

λεπτόμηρος *dünnschenkelig*: ἀνήρ CodAstr XI 2,190,26.

λεπτόν, τό ein Längenmaß: GeomFisc 104,12; 154,30.— (LS, L, Tgl, Duc, Kr, Stam), SchilMetrol 85.

λεπτόνημος *fein gesponnen*: αἰθέρος πλάτος TheodosDiac 334.— Vgl. λεπτόνητος LS, Tgl.

λεπτόμαι (pass.) *zerfallen*: εἰς χοῦν Sym I 388C. *sich verflüchtigen*: πῦρ -οῦμενον PselFor 3,386.— (L), vgl. ἐκλεπτόω LS.

λεπτούρος *mit dünnem Schwanz*: = μούρος ScholNicTher 287b.

λεπτοποίκιλος *fein und kunstvoll*: Viteau 27.

λεπτόπορος *mit feinen Nasenlöchern*: AlexProb 13,16.

λεπτοπρόσωπος *mit schmalem (zartem) Gesicht*: CodAstr XI 2,190,6; XII 173,4. IsaacPorphPraeter 87,3. KamAst 434.827.— LSSup.

λεπτοπυρώδης *leicht brennend*: κνησμάρα (κνησμ. cod.) DaremNot 499 (Const. Rhegin.).

λεπτοπύρωσις, ἡ *leichtes Fieber*: CodAstr IX 2,127,7 cod. (-ρσις cod.).— Vgl. λεπτοπυρέτιον LSSup, L; leptopyria/-pyretia TLL.

λεπτόραψις, ἡ *feines Nähen*: PapArm B 9 (s.V-VII).

λεπτόρριν *mit feiner Nase*: TzetzII Prol 884. Miller: λεπτόριν cod. Par. 2424,170v (tract. geomant., cf. CodAstr VIII 1,71).— L, TLG -ρινος.

λεπτόρρυτος *dünn fließend*: ὕδωρ PselLettres 137,28.— LS.

λεπτός *fein*: sup. λεπτίστατον TzetzAr 445,17; -στατα (adv.) 427,8.— (LS, LSSup, L, Kr, Stam).

λεπτοσαυριδοστρε<ο>κτενοπράτης, ὁ *Verkäufer von kleinen Stöckern (Bastardmakrelen), Austern- und Kammuscheln*: KonstRhodMatr 626,17.— Vgl. σαυρίς LS; σαυρίδι(v) TinnFisch 16.

λεπτοσκελής *dünnbeinig*: CodAstr VII 196,6.— LS, TLG.

λεπτόσκελος *dünnbeinig*: CodAstr XI 2,190, 26. ProbMed 66.

λεπτόσπερμον, τό *kleines Körnchen* ? -μα *minutalia* CorpGloss.— (LS, TLG, Stam -ος).

λεπτοσπόνδυλος *mit zarten Halswirbeln, mit dünnem Hals*: CodAstr XI 2,138,30 cod.

λεπτοσύνθετος *fein zusammengesetzt*: λόγοι GAKrop II 7,7 (cf. Add. et Corr. p.XXXI, λευκοσ. falso ed.).— LS, TLG.

λεπτόσφαιρος, ὁ eine Art Narde ? Ps.-Galen XIV 484.— Vgl. ἄδροσφ./ μεσόσφ./ μυρόσφ. LS, LSSup.

λεπτοσώματος *mit zartem Körper*: JoThesDem 410,22.— Vgl. -σωμας LS, L, TLG, Stam.

λεπτότησις, ἡ *Feinheit*: AnonMetal 94,25.

λεπτοτομέω *in kleine Stücke teilen*: TzetzOd Prooim. 29; VIII 18.199. EustDion 251,7.— LS, Tgl, TLG.

λεπτοτομία, ἡ *Zerschneiden, Zerstückelung*: Walz III 635,16. EustOp 206,76.— Stam.

λεπτοτροφέω *leicht ernähren*: RufEphApp 590.

λεπούργημα, τό *feine Arbeit, feines Werk*: ThStudCatM 28 (p.194). τῆς ἀρετῆς AnHier IV 306,14 (s.XII). PhilesMa 79,10.— KumN.

λεπτουργής *fein gearbeitet*: σκέπασμα PLBat XXV 13,17 (s.VII/VIII).— LS, Stam.

λεπτουργός, ὁ *Schreiner, Tischler*: EphrSyrP III 270. MaurD XII B 6,9. EpBib 22 tit. 1. = κεροπλάστης Hesych κ 2354.— LS, Tgl, TLG, Duc, Kr + X 130*, Stam, PLP.

λεπτόφλοιος *mit dünner Rinde*: Dioscur I 17,19. TextPlant 3,14,52.— LS, TLG, Tgl, Stam.

λεπ(τ)οφόρος ? πόροι γῆς Hesych σ 519.

λεπτοφυής *von dünner Beschaffenheit, dünn*: μῦθος NonnParaph 3,129. GregAntKam 788 v.l. pro -υφής.— LS, Stam.

λεπτόφυλλον, τό eine Pflanze: DelAn II 327,16; 335,17.— (TLL, LS, Somav, Stam -ος).

λεπτοφωνέω *eine dünne Stimme haben*: Hippiatr II 182,17.— Vgl. λεπτόφωνος Somav.

λεπτοχαράκτηρ *mit feinen Gesichtszügen*: TzetzHProl 884.— LS, TLG -ηρος.

λεπτοχειλής *mit dünnem Rand*: ποτήρια ScholLuc 197,28.— LS.

λεπτόχειλος *dünnlippig*: HephTheb II 74,23; 334,3.— LS, LSSup, TLG, Stam.

λεπτόχειρ *mit zarten Händen*: γυνή CodAstr V 1,167,27.— (Stam -ρος).

λεπτόχρως *dünnleibig*: macilentus CorpGloss.— (LS).

λεπτόχυμος *mit dünnem Saft*: τροφαί OribasEust I 1.— Vgl. -χυλος LS.

λεπτόχυτος *fein ausgegossen*: χύσεις άέρος ManasL 154.

λεπτύνω (intr.) *dünn werden, abmagern*: Achmet 67,19. (med.) *sich verfeinern*: λεπτυνάμενος εἰς νοῦν EustOp 142,61.— Dem, Kr, Stam, RBLG.

λεπτώδης *dünn*: εἶδος πονηρίας ActaCypr 223C e.4. ὑμῆν τῆς κοιλίας Hippiatr II 256,16.— S. λεπτοειδής.

λεπυρώδης *hülseartig*: AëtOl I 225,5.— LS, Stam.

λέρος, ὁ ein Fisch ? SchreinFin 55,5. sebes (?) CorpGloss.— LS.

λέσα, ἡ (slav. lěsa) *Flechtwerk, Flechtzaun, geflochtenes Schutzdach, Sturmdach* (gedecktes Gestell auf Rädern): DeAdmImp 51,114,119. πετροβόλοι MilTreat 316,7. KekaumS 116,25. IoScyl 463,76.89. λαῖσα SullSieg 2,4; 9,1 etc. id. AnonObsid 50,6; 57,3; 74,18. id. Uran 158, 86.91.97.105; 160,114.147. λαισσαί DainMemor 6.— TLG, Kuk 280, Vasmer II 485f.

Λέσβιος, ὁ ein Edelstein: MelLap 207,1166 (Melit.).— (LS, TLG, PHI, PB, OriTraul, Kr X 130*, PLP, Stam); Λεσβιάς LSSup.

λεσεών, ὁ ? τὰ ὄργανα τῆς φωνῆς, ὁ λ. καὶ ὁ λάρυγξ καὶ ὁ τράχηλος Duc Add I (Const. Regin., lib. 3).

λεσχάζω *schwätzen*: TzetzAr I 92,30.— LS.

λεσχασμός, ὁ *Geschwätz*: Prodrom 1253A.

λεσχηνεία, ἡ *Geschwätz, Lästerei*: LudwAnek 212,2. = ὕβρις Suda λ 310. Palam II 222,28.— LS.

λεσχώδης *lästerlich*: molestus CorpGloss.— LS.

λευιτονάριον s. **λεβητωνάριον**

λευκάδιον, τό τὸ σκόρδον DelAn II 335,9. -διος albucium (cf. TLL) CorpGloss.— Andre, (PB, KumN, Stam).

λευκάδος, ὁ ? *Palmbblatt*: ὑψωθεῖη σου ἡ φοῖνιξ ἐν τοῖς αὐτοῦ λευκάδοις (an ταῖς ... λ. cum metaplasmo pro λευκάσι ?) Barsan 478,39.— ἡ λευκάς (LS), L.

λευκάζω *weiß sein*: Lapid 168,30,4. EustOp 311,86 (cf. WirthStud 10). -ομαι *weiß werden*: ProdTetr 306. λελευκασμένος *strahlend, rein*: τὴν καρδίαν ThStudEp 474,7.— L, Stam.

λευκανδρος, ὁ *weißer Mann*: PselMin II 147,7 (alludit ad nomen Μέλανδρος).

λευκάνθεμος *weiß blühend*: πόα AëtOl II 167,19. βοτάνη PselPhil I 32,10.— TLG; LS, LSSup, Stam -ov.

λευκανθέω *weiß sein*: -οῦντα πτύσματα Galen VIII 309,6.— LS λευκαθ.

λευκάνθι(ο)ν, τό *Kamille*: -θιν ὄρθιον τὸ χαμαίμηλον DelAn II 335,13; -θιον 452,18.

λευκαντικός *weiß machend*: δύναμις OribasEust III 20,6 (p.72,1).— LS, Stam.

λευκάργενος (an recte λευκάργιλος ?) ἡ λ. πᾶσα ἄχρηστος (-ιστος male ed.) StephId II 208, 9.

λευκαρικός *weiß* ? -οῖς τε μαργάροις (μαρμάροις ?) διαγλύφοις KonstRhodLegr 57,725 (cf. p. 98 n.3 et λακαρικόν supra; sed fort. a nom. proprio derivandum, cf. Λεύκαρος PB,TLG, Λεύκαρα [= Amathus] Leont. Mach. 28,20).

λευκάριον, τό *weißes Pulver*: κοβαθίων (= κωβ.) ZPE 140 (2002) 137,26 (s.II).— (TLG).

λευκασία, ἡ *weiße Tünche*: κονία, ἡ λ. LudwAnek 45,16; 211,23.— LS, TLG, (LSSup, PB).

λευκασίς, ἡ *Weißfärbung, weißer Fleck*: ἐπὶ τοῦ τραχήλου CodAstr XI 2,190,8.

λευκασμα, τό *das Weiß*: χιόνος ProdRhod 4,282. *Bleüweiß*: = ψμύθιον ScholArK III 4b,265,1064c.

λευκασμός, ὁ *Weißmachen*: BasilPG 30,201D. *Bleüweiß, weiße Schminke*: EtymGud 574,51.— (LS), L, TLG.

λευκαυγής *weiß glänzend*: ManasL 203. σφαῖρα τῆς Ἀφροδίτης ManasStich 61,19.— LS.

λευκαχάτης, ὁ *weißer Achat*: MelitS 1166.— LS.

λευκαψία, ἡ ? ProdPapadim 369,4.
λευκελευκός ? *ganz weiß* ? τὸ δέκατον (sc. ὑέλιον) πέφυκε -κὸν θολὸν παρόμοιον αἰεδάρου τῷ οὐρῷ BlemMed 63,9 = Ideler II 322,7 (Planud.).
λευκενδυμοσύνη, ἡ *Anziehen weißer Kleidung*: ProdCom 115,31 (-δημ- ed.).
λευκενδύτης *weiß gekleidet*: Timar 815.— KumN -ένδυτος.
λευκερυθροφωσφόρος *weiß und rot leuchtend*: NEug 2,248.
λευκερυθρόχρους *von weißer und roter Farbe*: πυρός NEug 1,133.
λευκή, ἡ *weiße Linie* (im Hippodrom): DeCerTM 59,656. *Johannisbrodbaum*? λευκῆς καρπὸς ξυλοκέρατον DelAn II 327,15; λεύκης καρπὸν τὸ ξυλ. 452,21.— (LS, Kr, PB, RBLG, Stam).
λεύκηθρον, τό = λεοντοπέταλον Dioscur II 108,15.
λευκίζω *weiß sein*: AëtXVI 105,7. Lapid 168,30,4 v.l. Kyran VI 8,4. MelLap 180,17 (Ps-Diosc.). PhilMon 164.— Tgl.
λεύκινος *weiß*: ζώνη Lapid 176,49. λευκίνη θαψία DelAn II 327,19.— (LS, TLG, PB, RBLG, Stam).
λεύκιον, τό eine Pflanze: = βήχιον *Huflattich, Tussilago farfara*: DelAn II 308,5; 331,17. τὸ ἄγιον πῆγανον DelAn II 327,21. id. DelLex 78,27. εἰς τὰ λεύκια (nomen loci ?) ADoch 10,53.— (LexPont -iv, SkubOl 602 -ι; PB, Tgl, TLG -ος).
λευκοάμμινος *weiß wie Sand*: PStraßb III 131,7 (a.363); cf. BerichtPap V 131.
λευκοβαφής *weiß gefärbt*: θοῖξ JoApokEp 31,18.— LS.
λευκοβλάττιος *hellpurpurn*: PLBat XXV 13,19 (s.VII/VIII).
λευκοβύσσινος *aus weißem Leinen*: ἱματισμὸς NeophSyng III 236,668.— BauAl.
λευκογάστηρ ? *mit weißem Bauch*: -γατήρ (sic) λαγωγὸς DelAn II 327,18 (cf. app.).
λευκόγειος, ἡ (sc. γῆ) *weiße Erde, Kreide, Ton*: Bas A 2842,16; B 1891,18,23. CorpGloss. -γαιος Bas A 801,7.— LS, Tgl, TLG, (PB); lat. leucogaeus.
λευκογραφέω *mit weißer Farbe malen*: Jo-PhilCAG XIV 1,74,24.— LS.
λευκογραφία, ἡ *Malen mit weißer Farbe*: Elias, CAG XVIII 1,56,16; 158,26.— LS, KumN.
λευκοδάκτυλος *mit weißen Fingern*: χεῖρες NEug 4,83.
λευκόδεσμος *mit weißer Oberfläche*: μάραγοι ProdPoesies 39,7.— L.
λευκόδοξος *von weißer Erscheinung*: δαίμονες Agathange 131,13.

λευκόδους *mit weißen Zähnen*: LexGregCas 263,219.
λευκοειδής *weiß aussehend, weißlich*: ἵππος Hippiatr II 120,10. νεκροί ScholOd II 726,19.— L, TLG, Kr (auch λευκώδης), KumN, Stam.
λευκοεἰμων *weiß gekleidet*: Steph. Byz. 144,3 (Meineke).— LS, RBLG.
λευκόζον, τό (< λευκός + ὄζος) „mit hellen Zweigen“, *Weißweide, Salix alba* ? ἡ ἰτέα DelAn II 327,21; 452,23.
λευκόθρομβος *aus weißen Klümpchen*: ὀανίδες ManasArist I 51. id. PoemMor 729.
λευκοκόμης *weißhaarig*: TzetzPost 659.— Vgl. -όκομος LS, TLL; Λευκοκόμας PB, TLG.
λευκοκράμβιν, τό *Weißkohl*: Geopon XII 1,10.— Vgl. -βη LS, KoderGem 51.
λευκοκρήδεμνος *mit weißer Kopfbinde*: Ἰουδαῖος MarkAnek A 938.
λευκοκρινόχρους *von lilienweißer Hautfarbe*: νυμφίος CiccPoeti 80,35; id. 114,67 (Leo Mag.).
λευκόκροκος (< λευκός + κρόκη) *aus weißem Stoff*: ScholAesch II 2,362,15.
λευκολαμπαδηφόρος *eine helle Fackel tragend*: κόρη Melit 1807.
λευκολαμπέω *weiß (hell) leuchten*: σελήνη -οῦσα HeliodCarm III 143.
λευκολαμπής *hell strahlend*: πόμα SymCat III 26,174.
λευκολέων, ὁ *weißer Löwe* (als Muster): (pl.) DeCer I 576,17; 578,5.— CarTzac 196.
λευκολίβανος, ὁ *weißer Weihrauch*: Miller: cod. Par. 2511,54v.— S. ἀγυρολίβανος.
λευκόλινος, ὁ *weißer Flachs*: StephId II 222,30.— LS, LSSup, TLG -ον.
λευκολόφας *mit weißer Kopfbedeckung*: ProdGed VI 181. MarkAnek A 984.— LS, TLG, PB.
λευκομελανίζω *schwarzweiß sein*: Melit 84.
λευκόμικτος *mit Weiß vermischt*: προᾶγμα VAndR 4293 app.
λευκόμματος *helläugig*: ἵππος Hippiatr II 121,12. *an einem Leukom leidend*: ChronMur 276AB.
λευκόμορφος *von weißer Gestalt, weiß aussehend*: ἀπόστολος MercColl II 498,40 (Leo VI). γῆ TheodosDiac 227.
λευκομυόχρωμος *weiß und mausgrau*: ὄνος SB XVI 13073,16 (a.51).— Vgl. -όχρους u. μυόχρωμος LS, PHI.
λευκοπάρειος *mit weißen Wangen*: Hesych μ 204. Χάριτες GregRec 81 (a.1222/3). -ρηος ἰχθύς JoGaz II 98. ὁ -ρηος SidEpit 218,7.— LS.
λευκοπέπερι, τό *weißer Pfeffer*: PsElias 20,8. LexByz 132 (Myreps.).
λευκόπεπλος *mit weißem Kleid, in Weiß gehüllt*: ἡμέρα ManasL 34. τὸ -ον Pantech 48.

ήλιακή λαμπρότης ib. adn. 7 (Mang. Prod.). κόρη Melit 1807.— LS.

λευκόπινος (< λευκός + πίνος) *weißer Belag*: Alchim 10,19 v.l.

λευκοπλόκαμος *mit weißen Locken, weißhaarig*: περιστερά -ος Ἐλισάβετ CosVestZa 257.

λευκοποιέω *weiß machen*: τοὺς ὀδόντας -εῖν EtymMag 740,48 v.l. pro λευκοῦν.

λευκοποιόκιλος, ὁ (sc. λίθος) *weißscheckig*, ein Edelstein: MelitS 1166.— LS, TLL.

λευκοπόρφυρος *weiß und purpurn*: Konst-RhodLegr 55,652. NEug 1,121. NEugPapadim 320,2a.— L, TLL.

λευκοπράσινος *weiß und grün*: φλάμουλον TestBoilP 126.— KumN.

λευκοπρόσωπος *mit weißem Gesicht*: NEug I 123 v.l. Miller: cod. Par. 2424,181r (tract. geomant., cf. CodAstr VIII 4,71).— Stam.

λευκοπτεροφόρος *weiße Flügel tragend*: κύκνοι Melit 335.

λευκοπτέρυγος *mit weißen Flügeln*: τέττιγες AstSoph 106,4.5.— LS -πτέρυξ.

λευκοπτέρωτος *mit weißen Flügeln*: ἡ ἱέραξ ManasKurtz II 83,153.

λευκόπυγος „mit blassem Hintern“, *feig*: ScholLyc 51,5. Suda λ 335. μ 449.— LS, RBLG.

λευκοπυρσόμορφος *von blaßrotem Aussehen*: νέος MercColl II 368,34.

λευκόπυρσος *rötlichweiß*: χεῖλη EustMin 191,28.— (L); -οο- LS.

λευκόρρειθρος *weiß fließend*: Νεῖλος ManasL 225.

λεῦκος, ὁ *Pappel*: BoissAn II 403. ABatop 36,30 (a.1304). τὸ -ος AChiland App. IV 3 (s.XIV).— Kr, (LS, Tgl, RBLG, PLP); vgl. ἡ λεύκη LS.

λευκόσκαρος, ὁ ein Fisch: PselMin II 308,25. MillRec I 1,60B (Psel.) = PselMB V 280.— Vgl. σκάρος (Scarus cretensis, Papageifisch) TinnFisch 163,19.

Λευκοσκόθαι, οἱ *weiße Skythen* (= weiße Hunnen, Ephthaliten): Philes II 7,1.— Vgl. ODB 709.

λευκοσύνθετος s. **λεπτοσύνθετος**

λευκόσωμος *mit weißem Körper*: CodAstr XI 2,136,23.

λευκόταρσος *mit weißer Sohle*: τῆ -σφ τῶν ποδῶν σου συνθέσει NEug 2,345. Miller: cod. Par. 2494,143r (astrol.).

λευκοτριβλαττος *aus dreifachem weißem Seidenstoff*: βλαττίον δξὺ -ον MichAttDiat 129, 1791.— Kr -ov.

λευκοῦσα, ἡ *Paeonia, Pfingstrose*: Kyran schol. ad I 3,3 (p.37).

λευκοφανής *weiß glänzend, weiß leuchtend*:

JoGaz II 70. PsChrysPasch 55. ChronPasch 301,13. AntonStyl 33,6. SynaxCpl 27,40.— L, TLG, (PB); vgl. leucophane OED.

λευκόφανος *glänzend weiß*: Alchim 10,21.

λευκοφεγγής *weiß (hell) strahlend*: NChry-Log 54,28.— KumN.

λευκοφιλεύμορφος *von weißer, lieblicher Schönheit*: κρίνον MercColl II 498,1 (Leo VI).

λευκοφλέγματος *wassersüchtig*: Miller: cod. Par. 2239,153r (Const. Rhegin.).— LS.

λευκόφλεγμος *die Bleichsucht betreffend*: = ὕδρωψ PselPoem 9,1145.

λευκοφόρος *Weiß tragend, in weißem Kleid, weißgekleidet*: ἄσταχυς AstSoph 164,1. τὴν διάνοιαν Rom 52 ιβ' 4. χιών StephId II 204,4. -οι = candidati, Bewerber um ein Amt: DeCer I 397,19. τὸ -ον *weiße Kleidung*: ThStudEp 329,40.— LS, Tgl, TLG, Kr, LexPsel, Stam.

λευκόφρυς *mit weißen Brauen*: EpimHom II 521,77. ComKat 39,147.— LS, Tgl, TLG, (PB), Stam; leucofris TLL.

λευκοφυής *von weißer Beschaffenheit*: σφαῖρα PoemAstr I 288.— LS.

λευκόφυλλον, τό τὸ κρίνον DelAn II 335,9. flos morae domesticae CorpGloss.— (LS, LSSup, TLG -ος); vgl. -φυλίτης Stam.

λευκόφωνος *mit klarer (heller) Stimme*: Miller: cod. Par. 2494,143v (= λεπτόφ. CodAstr XI 2,138,2).

λευκόφως *von hellem Licht*: αὔγασμα Timar 882.

λευκοχάλκιον, τό λ. ἔστιν ὕδωρ θείου ἀπύρου Alchim 10,18.— Vgl. λευκόχαλκος LSSup, Duc, Stam.

λευκοχαράκτηρος *mit weißen Gesichtszügen*: Ἀντήνωρ IsaacPorphPraeter 86,7.

λευκόχειρ *mit weißer Hand*: NEug 1,123 app.

λευκοχειροσαρκόνυξ *mit weißen Händen, Leib und Nägeln*: NEug 1,123 cod.

λευκόχλωρος *weißlichgrün, blaßgrün*: Boll. Comit. prepar. ediz. class. IX (1961) 71,4.— LS, TLG.

λευκοχρυσοπυρσοτρις(σ)ομορφέω Miller: cod. Par. 400,134r (anon. epist.).

λευκόχρυσος *weißgolden*: ἀκτίνες Prod-Epithal II 39. Melit 2480.— LS, TLL, KumN.

λευκοχρώματος *weißfarben*: ParaphLyc 21.— LS, Stam.

λευκόψαρος *weißgrau*: ἵππος Hippiatr II 178,6.— LS.

λευκόψυχος *von weißer Seele*: Αἰθιοψ Christ-MytCal, Can. Aug. 152.

λευκώδους *mit weißen Zähnen*: = ἀργιόδους Apollon. Soph. Lex. 42,23 (Bekker).

λευκόνω *weiß machen*: νὰ τι λευκόνης Alchim 392,17.— LS, Stam -όω.

λευκώπιος *weiß (bleich) aussehend*: EustII I 720,14. -ώπια κύματα Hippol. Chron. 43,2 (Helm) app. (coni. pro -ώπιδα).

λευκώπις, ἡ ein Fisch: gen. -ιδος Geopon XX 7,1. adj. *helläugige*: -ν Ἀθηνῶν TzetzOd I 266.— RBLG; vgl. λευκωπίας LS.

λευκωσία, ἡ *weißer Fleck* (als Hautkrankheit): -ωσίας Kyran I 4,33 v.l. pro -ασίας (pl.).— (PB, TLG, Stam); LSSup -ασία.

λευρῶς *eben, glatt*: = ὁμαλῶς PsZon 1302.— LS, LSSup, GianKypr -ός.

λεῦσμα, τό *Steinigung*: EustrHag 22 = MR II 32 (pl.).— Vgl. λευσμός LS.

λευστός *sichtbar*: GregNazPG 37,675A. τέρατα Pamph Sot. prol. 11 (p.291). κτίσις Jo-GeoPant 611.— LS.

λευσχημονέω (< λευχεμονέω + σχῆμα) *weißgekleidet sein*: LeontSym 139,5. AnBoll 95 (1977) 245 c.1. Mé1. Dujcev, Paris 1979, 214. AASS Nov I 475E; IV 34C. AntonStyl 32 app. 76 app. VPhilar 861 v.l.— VAndR I 264; λευχεμ. LS, L.

λευσχίμων (< λευκός + σχῆμα) *weißgekleidet*: VAndR 44,48,80 etc. NeophSyng III 224,341.— S. -χήμων.

λεύσω *sehen, erblicken*: ChristPas 1997.— λεύσω LS, Tgl.

λευχειμόνος *weißgekleidet*: VStephSab 577A c.112.

λευχήμων *weißgekleidet*: VAndR 44,48,80 etc. v.l.— λευχείμων LS, L; s. λευσχ.

λεχάνη, ἡ (= λεκάνη) *Schüssel, Becken*: TzetzAr III 1153,1146.

λεχνεία, ἡ ? eine Hautkrankheit: ὀφίτης ὁ καὶ λ. CodAstr IV 52, f.34v.— Vgl. λειχίν LS.

λεχοῦσα, ἡ (< λεχώ + -οῦσα) *Wöchnerin*: Nomoc 118B (λέχ.).— Kr, Somav, Stam, Andr, ChatzKypr, LexTsak.

λεχρίως *schräg, seitwärts*: PsZon 1302.— LS, Tgl -ιος, λέχρις.

λεχριάς, ἡ *Wöchnerin*: οὐκ ᾔδινε λεχριάς NonnParaph 1,35.— LS.

λεώνιος *löwisch, nach Art eines Löwen*: = ἄρπακτικός Bas B 538,10.

λεωρία ἡ χαλεπή CramOx II 9,31 (Theognost.).— Vgl. λεῶρες LSSup.

λεωφορέομαι *vom Volk verbreitet werden*: -ούμενον θαῦμα EustDam 505C. -ουμένη βοή EustEsp 102,4.

λήβερις, ἡ eine Pflanze: τὸ λαθήριον DelLex 78,19. λίβερι τὸ λαθῆριον DelAn II 351,8 app.— Langkavel 29,8.

ληβρόχη, ἡ ἡ μανδράγορα DelLex 78,11.— λιβρ. Duc.

λήβω (= λαμβάνω) *erhalten*: BartJun 126. 128.— TLG.

λήγα, ἡ (< ital. lega, mlat. liga) *Legierung*: SchilMet 143,22.

ληγατ. s. λεγατ.

ληγοσελήνιον, τό *Neumond*: PsGalen XIV 401,15.

λήγουσα, ἡ *Endsilbe*: TheodGramm 28,26; 87,27.— Stam s.v. λήγω.

ληδοῦνα, ἡ (< mlat. ledona/leduna) *Nippflut*: -αι CodAstr V 3,127,2.6 etc. λιδοῦνα ib. V 1,179,12-14; XI 1,271,12-16.— DucLat; vgl. ledo TLL, NovGloss, Nierm; s. μαλίνα.

λήθαιον, τό (sc. πόμα) *Trank des Vergessens*: λ. πέπωκας HyrtEp 15, p.736.— LS, LSSup, TLG, Tgl (-αῖος).

ληθάργη, ἡ *Lethargie*: AthanEp 103,6.

ληθάργησις, ἡ *Vergessen*: Trinch 408 (a.1243).

ληθαργία, ἡ *Lethargie, Schlafsucht*: CodAstr IX 2,184,4. CorpGloss.— LS, TLG, Stam; lat. lethargia.

ληθαργίζω *vergessen*: -γισθῆναι ScholPind III 105,13 v.l. pro -γηθῆναι.— Vgl. lethargize OED.

ληθαργικῶς *lethargisch*: PaulAeg II 115, 10.— LS -ός.

ληθεδανός *vergessen machend, Vergessen erzeugend*: Herod I 178,27. φάρμακον LudwAnek 55,29. id. TzetzOd IV 28. id. TzetzHist VI 721.727.729 -ότερα φάρμακα DarEp IX 4,18.— LS, Tgl, TLG.

ληθήμων *heimtückisch beißend*: ὄφις NonnParaph 3,72.— LS (vgl. auch λαίθαργος).

λήθησις, ἡ *Vergessen*: Matranga 365,8.10 (Tzetz.).

ληθώδης *lethargisch*: EtymMag 551,5. ThomMag 222,11.— LS.

λήμιος (= λείος) *sanft*: SimocTerm 2,18.

λήϊσις, ἡ *Plünderung*: Ps.-Greg. Agrig., PG 98,1012B. AnonTheog V 684.

ληϊσμός, ὁ *Beutemachen, Plünderung*: NChonHi 357,70; 473,67 (pl.). *Beute*: 397,84 (pl.).

ληϊτης, ὁ *Gefangener*: αἰχμάλωτος MillLex 271,417.— ληϊτις, ἡ LS.

ληκτεύω (lat. lectito) *durchlesen, korrigieren*: λ.: κατὰ Ῥωμαίους διορθοῦμαι Suda λ 435. ἐλήκτευσε κατὰ Ῥωμαίους ἀναγνοὺς διώρθωσεν ε 832.

ληκτικῶς *ein Ende setzend*: EustII II 246,6; III 36,11.— LS, Tgl, TLG -ός.

ληκύθιος *hochtrabend, pathetisch*: -θία μουσα HephCom 122,25. id. TzetzMetrPind 33,23. τὸ -ιον (sc. μέτρον) HephCom 122,15.17.20.— LS, TLG -ιον.

ληκυθοποιός, ὁ *Hersteller von Ölflaschen*: CorpGloss.— LS, Tgl.

ληκυθόπωλις, ἡ *Verkäuferin von Ölflaschen*: TzetzAr I 108,6.— LS -πώλης.

ληκύνθιον *Ölfläschchen*: Apophthegmata, PG 65,261AB. SynaxCpl 402,22; 488,10. AASS Nov III 583E. NeophSyng III 465,310. BoissAn IV 390,468.— ληκύνθιον LS.

λημαλέος *triefäugig*: SamMaur 121. Suda λ 442.— LS, Stam.

λήμη, ἡ *Ausfluß*: τῶν ὀπῶν AASS Nov III 877B.— LS, L, Stam.

λημιάω *tränen, triefen*: PallChrys XVIII 59. FuchsKrank 74,11.— LS -μάω.

λημιτιάω *triefäugig sein*: PapachVie 55,5.— λημιτιάω LS.

λημματίας, ὁ *der Gewinn zieht (aus)*: τοὺς κακῶν -ίας IgnDiacCor 27,8.

λημματίζω *annehmen*: LascEp App. I 14. -ομαι *Profit machen*: KalothSyng 446,325.— LS, LSSup.

λημματικός *raffgierig*: GregAntKam 63, 273.— (LS, LSSup).

λημματισμός, ὁ *Gutschrift*: BGU XII 2169, 14 (s.V). *Profitmacherei, Raffgier*: GregAntEpit 183,17. GregAntRede 387,4. NChonHi 56,35 etc. GermIIPG 613B.— LSSup, PHI (Pap.), TLG.

λημματιστικός *raffgierig*: GregAntKam 63,273 v.l.— Vgl. λημματιστής LS.

Λημναϊκός *von (bei) Lemnos*: νίκη ProdGed IV 273.

Λημνία, ἡ (sc. γῆ) *Lemnische Erde*: Galen XIII 97 etc. λμ. CatAlch VIII 424. λμ. 1157.— DurlDiet, TLG, (PB), Stam; LS, LS-Sup -ιος.

λημνίτης, **λημνίτις** s. **λημνήτης**, **λημνῆτις**
Λημνόθεν *von Lemnos her*: Suda λ 453.— PB; Λαμν. LS.

λημόομαι *sich mit Schleim füllen*: ἐλημώθησαν οἱ ὀφθαλμοί Achmet 33,8.

λημώδης *triefend*: ὀφθαλμοί Oribas XLVI 23,3; 27,4.— LS, Stam.

ληνάριος, ὁ (< λῆνος + λανάριος < lat. lanarius) *Wollarbeiter*: λήνεα γὰρ τὰ ἔρια, ὅθεν καὶ λην. ScholClem 303,33.— λανάριος LSSup, Soph, TLG, PHI, RBLG.

ληνεία, ἡ (< ληνός) *Kästchen*: Kyran I 10,90.— Vgl. ληνίον LSSup.

ληνοβατέω *kellern, zertreten*: τοὺς βαρβάρους PhilesMa 14,18.— LSSup, L, TLG.

ληνοβατήσια, **τά** (< ληνοβάτης) *Winzerfest*: MarkAnek A 192.

ληνοβατικῶς *wie bei der Weinkeller*: EustOd I 269,4.

ληνοπατέω *in der Weinpresse treten, kellern*: PsChrysPG 59,517,38. NeophElass 372,415 (λν. male ed.).— LS, AndrArch.

ληνοπατία, ἡ *Kellern, Auspressen* (des Blutes Christi): ἐν τῇ -ία τοῦ σταυροῦ NeophSyng II 267,92.

ληνός, ὁ *Weinpresse, Kelter*: Herod II 579,6. JoChrysPG 60,1147,72. CodAstr V 4,157,4. λανός Cusa 616 (a.1145). Trinch 354 (a.1206). (ἡ) ληνός *unterer Teil der Nase*: τὰ δὲ ἐδάφη τῶν κοιλωμάτων (scil. τῆς ὀνός) παρὰ τοῖς ποιηταῖς ὀνομάζονται ληνοί TheophProt 148,6.— TLG, Kr, Car, Somav, Stam, AndrArch, Tzitzilis 297; ἡ λ. LS, LSSup, L.

ληνοῦπολήνιον, **τό** *Kelter mit Bottich darunter*: AZog 25,14.63 (a.1327). λινουπολιν (sic) Trinch 517 (a.1172), cf. Car.

ληνοῦπόληνον, **τό** *Kelter mit Bottich darunter*: AIV 84,4 (a.1326).

ληνών, ὁ *Kelterhaus*: CPR VIII 22,68.90 (a.314).— LS, PHI (Pap.).

ληξιαρχεῖος *der Bürger der athenischen Deme*: γραμματεῖον Hesych λ 890 v.l. pro -χικόν.— Stam; vgl. -χικός LS, TLG.

ληξιαρχία, ἡ *Bürgerliste der athenischen Deme*: BekkerAn 191,9.

ληξίβιος *am Ende des Lebens seiend*: Eustr-Hag 64 = CheirMet IV 14, p.352.

ληξίπινος *schmerzstillend*: ἔμπλαστροι DarEp VII 17,6 (Theod. Nic.). πράγματα NChonOr 215,30.— L.

ληξιπύρετος *das Fieber stillend (senkend)*: Aët XII 66,22. AlexTrall II 121. (subst.) τὸ -ον *fiebersenkendes Mittel*: OribasEust III 60. StephAthHipp 86,31. ἡ -ος OribasEcl 81,8 (IV p.257,11). id. AëtOI II 508,8. ληξοπύρετος (adj.) AlexTrall II 591. id. TheophNonn 134 (I p.422); 137 (p.432).— LS, Tgl, TLG, RBLG; vgl. lexi-pyretos/-rexia TLL.

ληξίφωτέω *an Licht nachlassen, abnehmen*: σελήνη -οῦσα HephTheb II 192,2; 262,21 etc. id. HeliodCom 30,9 app.— LS, TLG.

ληξίφωτος *abnehmend*: σελήνη HeliodCom 69,22 v.l.— LS, TLG.

ληξοπύρετος s. **ληξιπύρετος**

ληπίνη s. **λαπίνη**

ληπτόμουσος *von den Musen ergriffen*: NChonOr 19,7.— Vgl. μουσόληπτος LS.

ληρέω *törichterweise nennen*: λελρημένον ChronPasch 6,7.— LS (intr.).

ληρημάτιον, **τό** *Geschwätz, Albernheit*: Ammon., CAG IV 5.264,7 (pl.).

ληρία, ἡ *Geschwätz*: AASS Julii III 641B (Mart. Phoc. c.6).— L s.v. ληρωδία.

ληριάζω *albern werden*: VNil 125.— Vgl. ληριζέω Kr, GianKyp.

ληροειδής *geschwätzig, albern*: StritEx 135,2 (λρ. ed., cf. ληρωδεῖν app.).— ληρωδής LS.